

БОЙКІВСЬКЕ СУЗІР'Я



Наталя Кляшторна

БОЙКІВСЬКЕ СУЗІР'Я

СЛОВНИК ПЕРСОНАЛІЙ БОЙКІВЩИНИ

●
**народилися бойками
мешкали на Бойківщині
прислужилися бойкам**
●



**Івано-Франківськ
«Лілея-НВ»
2012**

ББК 63.52 (4УКР) я21

К 52

Кляшторна Н. Бойківське сузір'я. Словник персоналій Бойківщини: народилися бойками; мешкали на Бойківщині; прислужилися бойкам. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2012. – 80 с.: іл.

Бойківське сузір'я – словник з короткими відомостями про 300 видатних осіб, котрі своїм походженням, життям чи діяльністю пов'язані з бойками і Бойківською землею. Словник розповідає про знаних осіб бойківського походження та акцентує увагу на їхньому внеску на благо рідного краю. Також подані відомості про представників інших етнічних груп та національностей, котрі кожен у своїй царині допомагали бойкам, популяризували їхню культурну спадщину та в цілому сприяли розвою Бойківщини.

Видання розраховане на широке коло читачів та користувачів на Бойківщині та поза її межами.

*Книга видана за фінансового сприяння п. Василя ЛИСЕЙКА,
підприємця з м. Долина на Івано-Франківщині,
за що автор складає йому щиру подяку.*

ISBN 978-966-668-291-1

Усі права застережені. Жодна частина цього видання не може бути відтворена у будь-якому вигляді, зокрема й електронному, без письмового дозволу власників авторських прав.

© Кляшторна Н., 2012
© Герц О., 2012



СЛОВО ДО ЧИТАЧА

Сформувати об'єктивне уявлення про бойків навряд чи можна без знань про внесок представників цієї групи в історію та культуру краю і держави. Цей словник персоналій – про видатних бойків та людей, пов'язаних життям або творчістю з Бойківчиною, – формувався не за критерієм посади чи статку. Насамперед йшлося про те, який слід залишили і залишають ці люди на рідній землі або ж як змогли прислужитися бойківському народу.

Видання присвячене не лише бойкам, але й особам іншого походження. Тут також я керувалася критерієм вагомості внеску цих людей на благо бойківської спільноти.

Свого часу ці життєві історії надихнули мене. Тепер я розповідаю про них іншим. Зрештою, роль Бойківщини і бойків в історії Галичини та й усієї України має бути переосмислена.

Оскільки чимало представлених осіб демонстрували свої здібності в різних царинах, було вирішено сформувати словник за абеткою. Звісно, перелік в 300 осіб не є повним. Праця над словником, сподіваюся, буде продовжена. Бо ж багатства Бойківської землі направду незліченні.

Наталя Кляшторна



о. Євген АНТОНОВИЧ

Греко-католицький священик.

Народився 1910 р. у Сколе в родині писаря Долинського суду та вчительки. Навчався у Перемишльській гімназії та Львівській богословській академії. Знав мови, писав вірші. Душпастирював на Тернопільщині в с. Бруканові. Врятував із німецького концтабору понад 30 полонених. 1944 р. переїхав у Рахиню. 1950 р. репресований. Під час заслання працював на лісорозробках. Повернувся у Долину 1960 р. Працював робітником у Стрию. Був священиком катакомбної УГКЦ. Помер 1973 р. Похований у Долині.

Омелян АНТОНОВИЧ

**Правник, громадський діяч,
меценат.**

Народився 1914 р. в Долині. Навчався в Академічній гімназії у Львові, гімназії в Перемишлі, католицькому університеті в Любліні, Вищій торговій академії в Познані, Торговій академії в Берліні, на юридичному факультеті Українського університету в Празі. Три роки провів у польській в'язниці за приналежність до ОУН. Був ув'язнений у фашистському концтаборі «Заксенгаузен». У грудні 1949 р. емігрував до США. Упродовж 6 років очолював Об'єднання українців Вашингтона. Разом із дружиною Тетяною 1980 р. заснував благодійну фундацію. Меценати вклади близько трьох мільйонів доларів у реконструкцію нового корпусу Бакалаврської бібліотеки Києво-Могилянської академії, реставрацію будівель бібліотеки ім. Стефаника та на мистецьку премію. Понад 1,5 млн грн Антоновичі пожертвували на будівництво краєзнавчого музею «Бойківщина» в місті Долині. Помер О. Антонович 2008 р. у Львові.



Антоновичі – Тетяна та Омелян

Тетяна АНТОНОВИЧ

Професор медицини.

Дружина і помічниця Омеляна Антоновича.

Народилася 1915 р. у Відні, Австрія. Дівоче прізвище – Терлецька. Закінчила Віденський університет. Працювала у Львові в університетській клініці та міському шпиталі. 1944 р. виїхала на захід. Тетяна Терлецька і Омелян





Антонович 1946 р. побралися. З 1949 р. мешкали у США. Т. Антонович працювала доцентом та професором Джорджтаунського університету у Вашингтоні, очолювала відділ невропатології в Інституті патології США. Автор Атласу ниркових біопсій зі світлинами (1980). Похована на Личаківському цвинтарі у Львові.

Ганна БАБЕЦЬ

Педагог, фольклорист.

Народилася 1946 р. в Колочаві на Закарпattі. Працює вчителем іноземної мови Річківської ЗОШ I-II ст. на Міжгірщині. Упродовж 20 років збирає фольклор села Річка. Від 1989 р. – керівник фольклорно-етнографічного дитячого ансамблю «Волошин», який виконує чоловічий пастуший танок волошин, поширений на високогірній Бойківщині. Колектив бере участь у всеукраїнських та міжнародних фестивалях.

Василь БАГРИНЕЦЬ

Історик, краєзнавець.

Народився у с. Тухолька на Сколівщині. Працював у Закарпатському інституті підвищення кваліфікації вчителів. Дослідник історії та географії Бойківщини, етногенезу бойків. Автор та співавтор розвідок «Про географію та історію бойків», «Бойки – прагосподарі Бескидів» та ін.

Віра БАГАНИЧ

Співачка-баладистка.

Керівник ансамблю.

Народилася 1937 р. в с. Воловець на Закарпattі. З 1961 р. – солістка Закарпатського заслуженого народного хору. Одночасно працювала у Закарпатській обласній філармонії. Репертуар В. Баганич складали ліричні пісні, пісні-балади, соціально-побутові та обрядові пісні, колядки, віншування. Під час боротьби з «етнографізмом» 1981 р. пішла з великої сцени. Створила фольклорно-етнографічний ансамбль «Верховинка». У книзі «Співає Віра Баганич» (Ужгород, 2000) зібрано 64 фольклорні пісні, що складають репертуар співачки.

Роберт БАНЬКОШ

Історик, краєзнавець,

дослідник культури Західної Бойківщини.

Народився 1969 р. в м. Сянік (Польща). Закінчив Вишу школу інформатики в Ряшеві. Зі шкільних років цікавився Бойківчиною. У зрілому віці поставив за мету популяризувати бойківську культуру в Польщі. Автор розвідок польською мовою «Бойківські легенди – від Стряжа до полонин», «Церкви бескидських бойків» та ін. Писав про бойківську кухню, збійницький рух у



oo

Бескидах, продовжує вивчати бойківські храми. Прихильник регіоналізму в культурі та туристиці.

Михайло БІЛАС

Художник декоративного мистецтва (художній текстиль).

Народний художник України.

Народився 1924 р. в с. Креховичі на Долинщині. Закінчив у 1959 р. Львівський інститут прикладного та декоративного мистецтва (нині Львівська Академія мистецтв). 1959–1973 рр. – старший і головний художник будинків моделей у Львові, Харкові, Києві. Надає перевагу гобеленному ткацтву, ліжникарству, аплікації. Відомими творами М. Біласа є гобелен «Бойківська Мадонна» (1991) та аплікація «Бойківське весілля» (1990). У м. Трускавці на Львівщині 1992 р. відкрито єдиний в Україні прижиттєвий художній музей митця Михайла Біласа.

Теодор (Федор) БЕКЕШ

Адвокат, політичний діяч.

Оратор та організатор молоді.

Творець Бойківської республіки.

Народився 1985 р. у Скольому. Обер-лейтенант австрійської армії, учасник боїв Першої світової війни на італійському фронті. Мав адвокатську контору в Долині. Увійшов у історію як творець Сколівської Січі та керівник Бойківської Республіки, до якої долучилися вояки Української Галицької Армії, інтерновані у межах тодішньої Чехословаччини в Німецьким Яблоннім, Кошицях. Під час тимчасової окупації червоною армією 20 повітів східної Галичини у серпні 1920 р. проголосив на Центральній Бойківщині Бойківську Республіку. 21 серпня бойки на чолі з Т. Бекешем роззброїли польську прикордонну заставу в с. Опорець. На майдані Бекеш зачитав листівку «За що б'ються більшовики» та проголосив Бойківську Радянську Республіку. Вже наступного дня, 22 серпня, повстанці вигнали польських прикордонників із Лавочного та обрали революційний комітет, який виконував владні функції, на чолі з Т. Бекешем. 23 серпня залізницею загін дістався до сіл Тухля і Гребенів. До повсталих лісорубів і селян зі Славська, Опірця, Грабівця та інших сіл приєдналися бойки Долинщини і Рожнятівщини з Переґінська, Дубів, Лецівки, Дубшар, Липовиці, Суходола. Під Славськом повстанці розгромили польське військове з'єднання, намагалися оволодіти Стриєм та приєднатися до 8-ї кавалерійської дивізії В. Примакова. У зв'язку з відступом червоної армії 26 серпня повстанці під тиском польських військ повернулися до Бескидського прикордонного тунелю, перейшли на Закарпаття, де й були інтерновані чехословацькими властями. Влада Бойківської Республіки протрималася 10 днів. У 20-х рр. Т. Бекеш виїхав у радянську Україну. В'язень сталінських таборів; замордований 1937 р.



Василь БЕЛЕНЬ

**Журналіст,
краєзнавець.**

Народився 1947 р. в с. Лісковець на Верховині (нині – Міжгірський район Закарпаття). Здобув вищу філологічну освіту в Уральському педуніверситеті ім. О. Пушкіна. З 1984 р. працює в районній газеті «Верховина» (Міжгір'я). Член Національної спілки журналістів України. Автор книг «Золото Красного поля» та «Феби – гострота думки». Захоплюється історико-краєзнавчими дослідженнями минувшини та сьогодення Верховини, збирає художньо- побутові раритети, знаряддя праці верховинських бойків. Планує відкрити в с. Пилипець народний музей «Бойківська Верховина».

Михайло БЕЛЕНЬ

**Скульптор, заслужений художник України,
доктор мистецтвознавства,
етнограф, письменник.**

Народився 1951 р. в селі Лісковець на Закарпатті. Створив серію графічних робіт «Етнографія України». Твори зберігаються в Ермітажі, Третьяковській галереї, Санкт-Петербурзькому Монетному Дворі в Росії, а також в музеях України та приватних колекціях. Автор книг «Смерековий хрест» (1995), «Карпатська Україна в портретах» (1998), «А. Духнович» (2003) і «Скарби предків» (2000).

Іван БОБЕРСЬКИЙ

Один із засновників спортивного руху в Галичині.

Народився в с. Доброгостів 1873 р. Навчався у Львові, Відні та Граці, вивчав нові методи виховання у Західній Європі. Один із організаторів сокільсько-стрілецького руху, в 1910–1914 рр. – голова «Сокола-Батька». Був у складі Бойової управи УСС. Референт пропаганди у держсекретаріаті ЗУНР. Із 1922 р. – секретар представництва ЗУНР у Канаді.

о. Михайло БОБЕРСЬКИЙ

**Священнослужитель,
громадський діяч.**

Народився 1844 р. в с. Лопушанка Лехнева на Турчанщині. З 1873 р. душпастирює у Білі. Відтак переведений на парафію в с. Доброгостів на Дрогобиччині. Провадив гостру боротьбу з пияцтвом і лихварством, засновував Товариства тверезості та читальні «Просвіта». Автор трактату «О пияцтві». У с. Злоцькому на Лемківщині заснував крамницю і молочарню. Виступав проти московофільства.





Йосип БОГДАН

Юрист, громадський діяч.

Народився 1945 р. в Турці. Працює у Львівському національному університеті. Кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права. Голова товариства «Турківщина» у Львові.

Віра БОНЧУК

Краєзнавець, бібліотекар.

Народилася 1943 р. в с. Ріпчиці на Дрогобиччині. Закінчила 1969 р. Київський інститут культури. В Турці – з 1964 року. Працювала в Турківській центральній районній бібліотеці на різних посадах, директором ЦБС, завідувачем відділу культури. Краєзнавчою роботою займається з 1987 р., досліджуючи історію Турківщини. В квітні 1987 р. започаткувала експозицію музею «Бойківщина» та збір літератури до музею, організовуючи від вересня 1997 р. літературно-краєзнавчі конкурси ім. Мирона Уtrysка. Відбулося п'ятнадцять конкурсів, оголошено шістнадцятий. За результатами щорічних конкурсів з 2004 р. виходить Вісник конкурсу імені Мирона Уtrysка «З вершин і низин», який редактує В. Бончук. Також є організатором літературних конференцій у рамках Бойківських фестивалів.

Михайло БОРИС

Журналіст, письменник.

Народився 1941 р. в Гошеві на Долинщині. Закінчив факультет журналістики Львівського університету. Член Спілки журналістів України. Працював у місцевій пресі Долини. Упорядник літопису визвольних змагань «Нескорена Долинщина». Автор і упорядник книг з історії населених пунктів Долинського району на Івано-Франківщині, краєзнавчих розвідок.

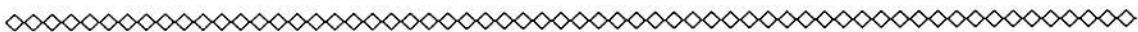
Іван БРИК

Громадський діяч, науковець, педагог.

Народився 1879 р. в м. Устріки Долішні (нині – Польща). Закінчив Львівський університет, студіював у Празі, де організував «Українську громаду» і став її першим головою. Захистив ступінь доктора філософії у Віденському університеті. Вчителював в Українській Академічній Гімназії. Викладав у Тайному Українському університеті у Львові. Від 1919 р. – почесний член «Просвіти» і дійсний член НТШ у Львові. Помер 1947 р. в Тиролі (Австрія).

Ева БРИЛА

Народилася 1973 р. в Загір'ї (Польща). Доктор наук (2007). Працює від 2003 р. на кафедрі філософії, етики і соціології Krakівської політехніки. Співорганізаторка і голова Товариства спадщини Карпатських меншин, створеного 2005 р. До 2012 р. Товариство провело інвентаризацію 28 цвинтарів та 21 церковного об'єкту на сході Польщі. Працювала на цвин-



tarях у бойківських селах Поляні, Панищеві, Соколовій Волі, біля церков у Гільському та Кривому над Сяном.

Ігор БУГРІЙ

Краєзнавець.

Народився 1953 р. в с. Коростів на Сколівщині. Закінчив Львівський технікум зв'язку, працював зв'язківцем. Автор краєзнавчих розвідок про рідне село і край, зокрема «Історія церков села Коростів» та «Демографічна характеристика села Коростів», «Духовна спадщина Сколівщини». В його оселі знаходитьться музей «Бойківської культури і побуту», архів історії Сколівщини зі світлинами.

Михайло БУМБА

Rізьляр.

Народився у Скользому 1901 р. Працював у традиційному бойківському стилі плоскої різьби по дереву. Відомі твори: «Олекса Довбуш», «Іван Франко».

Антон БУЧИН

Учитель історії в Ясениці Замковій на Старосамбірщині. Проводить екскурсії для туристів у музеї-дзвіниці.

Іван ВАГИЛЕВИЧ

Поет, літературознавець, етнограф, перекладач, архівіст, громадський діяч.

Народився 1811 р. в с. Ясень на Рожнятівщині. Разом із М. Шашкевичем та Я. Головацьким 1833 р. утворив «Руську Трійцю», брав активну роль у виданні альманаху «Русалка Дністровая». 1837 р. написав розвідку «Бойки, русько-слов'янський люд в Галичині», в якій висунув гіпотезу про кельтське походження бойків. Працював як мовознавець і лексикограф: опублікував підручники «Граматика малоруської мови в Галичині» (1845) і «Початкові правила малоруської граматики» (1846). Підготував до друку близько 1200 документів з історії Галичини. Часто бував у селах східної та центральної Бойківщини, досліджував скелі Урича. Помер 1866 р. у Львові.



Вагилевич Іван

Оксана ВЕГЕРА-ТЕЛІГА

Фольклорист, поет, бібліотекар.

Народилася 1975 р. в Либохорі на Сколівщині. Закінчила Львівський національний університет ім. Івана Франка. За фахом – журналіст. Дослід-

Наталя Кляшторна

[View Details](#) | [Edit](#) | [Delete](#)

ник усної народної творчості бойків. Автор збірки коломийок «І б'є із глибини віків співуче джерело» та поетичної збірки «Три сльози». Завідує бібліотекою у рідному селі. Керує літературним об'єднанням «Джерело», згуртовує творчу молодь, яка пише вірші, оповідання, казки. Укладач бібліографічного покажчика «Що читати про Сколівщину».

Микола ВЕГЕШ

Вчений у галузі карпатознавства, доктор історичних наук (1998), професор (2000).

**Ректор Ужгородського національного університету
від 2005 р.**

Народився 1962 р. в селищі Міжгір'я на Закарпатській Верховині. Навчався в Івано-Франківському державному педагогічному інституті ім. В. Стефаника. 1994 р. захистив кандидатську, а 1998 р. – докторську дисертації. 2004 р. обраний деканом історичного факультету. З лютого 2005 р. – ректор Ужгородського національного університету. Очолює Науково-дослідний інститут карпатознавства. Автор 450 наукових публікацій. За редакцією М. Вегеша виходить фахове видання з проблем історії, політології, етнології та культурології «Carpatica-Карпатика».

Дмитро ВЕЛИКАНОВИЧ

Педагог, громадсько-політичний діяч.

Народився 1886 р. 30 років працював директором школи в Ільнику на Турківщині. 1907 р. – учасник учительського віче у Відні. В роки ЗУНР розбудовує освіту. 1930 р. – член УНДО. Був послом до польського Сейму. Помер 1940 р. у Турці.

Теодор ВИТВІЦЬКИЙ

Педагог, громадський діяч.

Народився 1943 р. в с. Долішнє на Стрийщині. Закінчив філологічний факультет Львівського університету ім. Івана Франка. Працював учителем, директором школи в с. Кам'янка на Сколівщині, завідувачем метод-кабінетом райвідділу освіти, радником з гуманітарних питань Сколівської райради. Голова Сколівського районного осередку науково-культурологічного товариства «Бойківщина».

Ольга ВИТВІЦЬКА

Педагог, краєзнавець.

Народилася 1940 р. в с. Витвиця на Долинщині. Від 1970 р. працювала вчителем хімії і біології у с. Церківна. Заснувала у будинку сільради с. Витвиця історико-краєзнавчий музей ім. Зеновія Красівського, була його завідувачем. Музей займає 5 кімнат. Уклала книгу з історії Витвиці з додатком мемуарних матеріалів. Померла 2001 р. Похована у рідному селі.



Федор (Хведір) ВОВК

Видатний антрополог, етнограф і археолог.

Народився 1847 р. на Полтавщині. Професор Петербурзького університету, посоломник французької антропологічної школи. В 1904–1906 рр. був у складі наукових експедицій в Галичині, Буковині та Угорщині. 1905 р. досліджував Бойківщину, збирал антропологічні матеріали. Вони покладені в основу праці «Антропометричні досліди українського населення Галичини, Буковини, Угорщини». Автор праць «Антропологічні особливості українського народу», «Етнографічні особливості українського народу» (обидві 1916 року), в яких доводив, що українці – окремий слов'янський народ. Дійшов висновку, що за антропологічними ознаками українці становлять єдиний тип, близький до південних слов'ян.

Руслана ВОВЧАНЧИН

Директор музею, дослідник бойків.

Народилася 1970 р. в м. Турка на Львівщині. 1988 р. починає трудовий шлях бібліотекарем у Турці. Із 1991 р., коли у Турці створюється етнографічно-краєзнавчий музей, допомагає у його становленні. Від 2003 р. – завідувач народного музею «Бойківщина» у Турці. Автор досліджень з матеріальної та духовної культури бойків Турківщини. Упорядник книги «Турківщина: церкви бойківського краю» (2011).

О. Августин ВОЛОШИН

Політичний та релігійний діяч, педагог.



Волошин Августин

Народився в 1874 р. в с. Келечин на Закарпатській Верховині. Освіту здобув у семінарії та у Вишій педагогічній школі в Будапешті. 1917–1938 рр. – директор вчительської семінарії в Ужгороді; автор ряду підручників. Провідний діяч Учительської Громади Підкарпатської Русі. 1925–1929 рр. – посол до чехословацького парламенту. 1938 р. призначений прем'єр-міністром автономного уряду Карпатської України, 15 березня 1939 р. став президентом. Під час окупації краю Угорщиною емігрував разом з урядом за кордон і поселився у Празі. Заарештований радянськими спецслужбами у травні 1945 р. 19 липня того ж року помер у Бутирській в'язниці в Москві.

Мирослав ВОНЬО

Поет-пісняр, автор п'яти поетичних збірок.

Народився 1948 р. в Городовичах на Львівщині. Працював артистом ансамблю пісні та танцю «Верховина» у Дрогобичі. Відомі пісні на поезії М. Воня: «Чарівна бойківчанка» (О. Сердюк), «Земле моя, Бойківщино!» (А. Кос-Анатольський) та ін.





Василь ВОРОБЕЦЬ

Скрипковий майстер.

Народився 1929 р. в с. Лолині Долинського повіту. Працював пасічником у Вигодському лісокомбінаті. Виготовив на замовлення професійних музикантів та музичних колективів понад 30 скрипок. Помер 2000 р.

Дмитро ВОРОБЕЦЬ

Журналіст, керівник.

Народився 1935 у с. Буковець Міжгірського району Закарпатської обл. Закінчив факультет журналістики Львівського держуніверситету ім. І. Франка. Трудовий шлях пройшов у друкованих та електронних ЗМІ Закарпаття. Багато років працював генеральним директором Закарпатського телерадіомовного об'єднання Держкомтелерадіо України. Голова-секретар Закарпатської обласної організації спілки журналістів України (з 1979).

Юрій ГАЙДА

Краєзнавець, історик.

Народився 1936 р. на Ряшівщині. Працював учителем Турківської СШ. За фахом – географ. Автор книг «Турківщина: від перших згадок до наших днів», «Турківщина: природа і люди». Співавтор розвідки «Турківщина: історія населених пунктів».

Володимир ГАРАЗД

Міський голова м. Долина на Івано-Франківщині.



Гаразд Володимир

Народився 1966 р. в Долині. Закінчив Львівський лісотехнічний інститут та Тернопільську академію народного господарства. Очолював Асоціацію «Підприємці Долинщини». З 2006 р. – міський голова м. Долина. Обирається членом Наглядового комітету Національної асоціації кредитних спілок України, членом комітету з євроінтеграції та Ради підприємців при Кабінеті Міністрів України. З червня 2009 р. – Президент Асоціації «Енергоефективні міста України». За підтримки В. Гаразда в Долині регулярно відбуваються заходи, спрямовані на збереження та розвиток культури Східної Бойківщини, зокрема, Свято бойківського меду, видання краєзнавчої та етнографічної літератури, заходи в музеї «Бойківщина».

Ірина ГАРМАСІЙ

Журналістка, поетеса, громадська діячка.

Народилася в с. Голобутів на Стрийщині. За фахом – журналіст. Працює на Закарпатському телебаченні. Документальні фільми, створені І. Гармасією, виставлені на міжнародних фестивалях.



сій, удостоєні нагород на міжнародних фестивалях. Організатор фестиваля дитячої творчості на Закарпатській Бойківщині «Рекітське сузір'я». Член закарпатського осередку товариства «Бойківщина», об'єднання «Письменники Бойківщини».

Василь ГАЛИЧ

Історик, перекладач, економіст.

Народився 1896 року в с. Стрільбичі на Старосамбірщині. Із 1921 р. мешкає у США. Професор Північно-Мічіганського університету. Викладав у вузах штату Вісконсин (1946–1966). Автор праць з історії український діаспори в Північній Америці. Переклав англійською мовою працю М. Грушевського «History of the Ukraine» (1940).

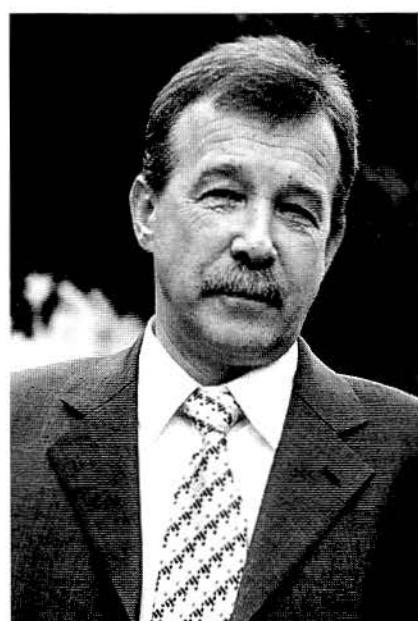
Роман ГАРАСИМЧУК

Дослідник бойківського народного хореографічного мистецтва.

Народився 1900 р. в с. Купновичах Старих на Самбірщині. Навчався у Яворівській та Перемиській гімназіях. Вояк УГА. Навчався на філософському факультеті Львівського університету. Працював у музеї Наукового Товариства ім. Шевченка. 1939 р. захистив дисертацію «Гуцульські танці». Автор монографії про народні танці Західної України. Дослідник бойківського народного хореографічного мистецтва. На основі праць Гарасимчука написано параграф «Народні танці» у монографії «Бойківщина» (Київ, 1983). Помер 1976 р. Інститут народознавства НАНУ 2008 р. видав фундаментальну працю Р. Гарасимчука «Бойківські та лемківські танці» із серії «Народні танці українців Карпат».

Ігор ГЕРИЧ

Лікар-хірург, педагог.



Герич Ігор

Народився 1961 р. в родині відомих бойківських лікарів – Віри і Дионізія Геричів. Закінчив Львівський медінститут. Працював лікарем-хірургом Турківської районної лікарні. Брав участь у бойових діях в Афганістані. Доктор медичних наук. Професор кафедри загальної хірургії Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького. 2005–2008 рр. – начальник Головного управління охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації, голова Українського лікарського товариства у Львові. 2005–2010 рр. – член Національної ради з питань охорони здоров'я населення при Президентові України, член Вищої вченової ради Міністерства охорони здоров'я України. Від 2010 р. – голова



правління Галицької лікарняної каси, гостьовий професор Школи біоетики Українського католицького університету. Мешкає у Львові.

Ярослав ГИНИЛЕВИЧ

Лікар.

Народився 1891 р. в селі Шум'яч на Турківщині в родині священика. Закінчив гімназію у Перемишлі. Навчався на медичному факультеті у Відні та Львові. Захистив науковий ступінь доктора наук. Воював у лавах УГА. Повернувшись з польського табору, заснував у Львові лікарську канцелярію. Безплатно працював в українській «Народній лічниці». Став лікарем братчиків монастиря Студитів та ігумена о. Климентія Шептицького. У роки II світової війни був лікарем Митрополита Андрея Шептицького та єпископа Миколи Чарнецького. 1944 р. виїхав зі Львова. У Берліні лікував генерального вікарія о. митр. Петра Вергуна. 1951 р. обраний головою Української Медично-Харитативної Служби. Помер 1980 р. в Мюнхені.

Володимир ГНАТЮК

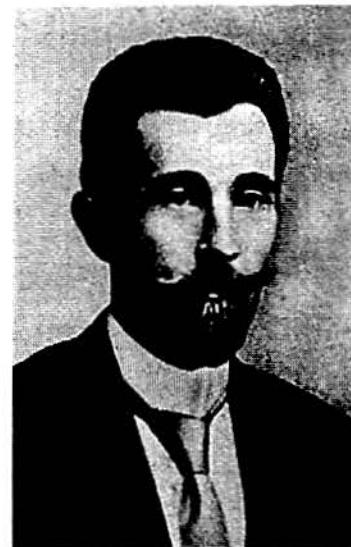
Етнограф.

Записував фольклор галицьких та закарпатських бойків. Автор розвідок «Бойківське весілля в Мшанці», «Народна пожива на Бойківщині» та ін. Записував народні перекази та казки Галицької та Закарпатської Бойківщини.

Роман ГРИНАШ

Засновник товариства бойків у Великобританії.

Народився 1928 р. у с. Дережичі на Дрогобиччині. Навчався у Дрогобичі. 1942 р. покинув рідний край, працював у Німеччині. 1948 р. приїхав до Англії. Організовував пластові гуртки, сходини, заняття і концерти для юнацтва та новацтва. Співорганізатор української школи в Лясгейті. Працював на фабриках, займався самоосвітою. 1953 р. переїхав до Манчестера. 1974 р. став мужем довір'я товариства «Бойківщина» і уповноваженим з розповсюдження часопису «Літопис Бойківщини». Спочатку мріяв створити у Великій Британії товариство «Бойківщина», але порадившись, почав об'єднувати вихідців з усієї Бойківщини. Зумів переконати скептиків, котрі говорили, що вони «не бойки, а українці», створити бойківську організацію. Часто відвідував рідний край, під час бойківських заходів був одягнений в бойківський народний одяг. Зібрав і передав 2 тис. дол. для будівництва церкви у Дережичах. Відвідував засідання НКТ «Бойківщина» у Дрогобичі, був почесним гостем Бойківських Фестин. 1999 р. відійшов у вічність.



Гнатюк Володимир

Ніна ГРИНАШ

Голова управи товариства «Бойківщина» у Великобританії.

Народилася 1940 р. в селі Мельничному на Турківщині. Здобула освіту в Дрогобицькому педагогічному інституті. Учителювала на Дрогобиччині. Вийшла заміж за Романа Гринаша, голову товариства «Бойківщина» ім. Івана Франка у Великобританії. По смерті чоловіка у жовтні 1999 р. на з'їзді була обрана Головою Управи Товариства. Зініціювала видання монографії про діяльність бойків у Великобританії. Учителює в українській суботній школі. Часто відвідує рідні сторони, бере участь в бойківських культурних заходах.



Гринаш Ніна

о. Ярослав ГРИЦА

Священнослужитель, краєзнавець.

Уродженець Турківщини. У дзвіниці, збудованій 1790 р., у с. Ясениця Замкова на Старосамбірщині облаштував етнографічний музей, зібралиши цінні експонати з матеріальної культури бойків.

Богдан ГУБАЛЬ

Художник, дизайнер, винахідник.

Народився в с. Хащованя на Сколівщині. Навчався у Львівському інституті прикладного та декоративного мистецтва. Викладач Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника. Винахід та раціоналізаторські ідеї Б. Губаля у галузі дизайну інтер'єру, меблів, розпису тканини захищені 14 свідоцтвами на авторське право та патентами. Голова правління кластеру народних художніх промислів «Сузір'я».

Микола ГОБДИЧ

Хормейстер.

Народився 1961 р. в Биткові на Івано-Франківщині в родині нафтоворників, виселених 1951 р. із с. Чорна (Західна Бойківщина). Закінчив Київську консерваторію. Працював хормейстером у Чоловічій хоровій капелі ім. Левка Ревуцького та Академічному хорі «Думка». Від 1990-го — музичний директор і диригент Камерного хору «Київ», а також засновник фестивалю хорового співу «Золотоверхий Київ». Проводить роботу з розшифрування і видання забутих та за-



Гобдич Микола

Наталя Кляшторна

боронених творів спадщини українського хорового мистецтва. 2007 р. — лауреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка.

Степан ГОЛІНЧАК

Художник, кераміст.

Народився 1946 р. в с. Хітар на Сколівщині. Працює в галузі монументально-декоративного мистецтва, живопису та графіки. З 1997 р. очолює клас живопису кафедри Книжкової графіки та дизайну друкованої продукції Української академії друкарства.

Лука ГОЛОВКА

Опришок, сучасник Олексі Довбуша.

Народився у Славську. Діяв в околицях Славська на Сколівщині. Схоплений польською шляхтою, катований, а потім спалений живцем.

Володимир ГОРБОВИЙ

Голова Старосамбірської районної ради.

Народився 1961 р. в м. Старий Самбір. Магістр держуправління. 1990 і 1998 рр. обирається головою Старосамбірської райради. 1990–1994 рр. – депутат Львівської облради. Із 2006 р. – голова Асоціації гірських районів Львівщини «Бойківські Бескиди». Із 2010 р. – уповноважений з питань транскордонного співробітництва та розвитку єврорегіонів Міністерства регіонального розвитку. Співпрацює з Бещадським повітом Прикарпатського воєводства Польщі у справі збереження бойківської культурної спадщини.



Горбовий Володимир

Юрій Гошко

Історик, дослідник Бойківщини.

Народився 1917 р. на Яворівщині. Доктор історичних наук, професор. Особливу увагу присвячує дослідженням Карпат. Автор монографії «Населення Українських Карпат XV–XVIII ст.», співавтор монографії «Бойківщина». Одним з перших як науковець проаналізував звичаєве право в Карпатах, використовуючи архівні джерела переважно з Бойківщини.

Василь ГУК

Вчитель, краєзнавець.

Народився 1927 р. в с. Церківна на Долинщині. Вчителював у Івано-Франківську. Автор історико-етнографічного нарису «Церківна і Станківці».

У книзі «Святиня крізь століття» відтворив історію Церкви св. Параскеви у Церковній на Східній Бойківщині.

Володимир ГУРКЕВИЧ

Адвокат, науковець, громадський діяч.

Народився 1880 р. в с. Корничі на Самбірщині. Закінчив юридичний факультет Віденського університету. Працював адвокатом в Австрії. 1913 р. відкрив адвокатську канцелярію в Самборі. Під час ЗУНР був заступником міністра харчових справ у Станіславові. 1919 р. повертається до Самбора і працює адвокатом. 16 червня 1928 р. обраний головою Товариства «Бойківщина» у Самборі. Був ініціатором видання «Літопису Бойківщини» і редактором перших двох випусків. Свою квартиру, яку винаймав у Д. Стакури на вул. Тихій, віддав під музей «Бойківщина». Через конфлікт з управою Товариства 1932 р. зрікся посади голови. Займався краєзнавством. Автор фундаментальної розвідки «Бойки за 100 літ у числах». Помер 1937 р. Похований у Самборі.

Єжи Глоговський

Художник, фольклорист, архітектор.

Народився 1777 р. Є автором серії акварелей та рисунків з натури народного одягу населення Галичини, зокрема бойків. 1835–1839 рр. малював селян і міщан Ліського, Турчанського, Долинського, Стрийського повітів. Акварелі і рисунки Є. Ґлоговського відтворюють народний одяг різних місцевостей Галицької Бойківщини з надзвичайною точністю.

Павло ГОШКО

Пресовий референт товариства «Бойківщина» у Великобританії.

Народився у с. Дашава на Стрийщині. Навчався у ткацькій школі у Стрию. Активний член товариства «Бойківщина» у Великобританії. Готовував матеріали до випуску журналу «Бойківщина», дописував і читав реферати про Бойківщину та діяльність товариства. Організовує зустрічі бойків у Лестері. Старійшина управи товариства бойків.

Василь ГРЕНДЖА-ДОНСЬКИЙ

**Поет, письменник, журналіст,
громадсько-культурний діяч,
один із творців Карпатської України.**

Народився 1897 р. в селищі Воловому (нині - Міжгір'я) на Закарпатті в родині лісоруба. Працював редактором щоденної газети Карпатської України «Нова свобода», співредактором часопису «Русинъ». Перша прозова книга «Оповідання з Карпатських полонин» (1928) - про мальовничу природу Верховини. Написав поему про воловського



Гренджа-Донський Василь

опришка «Ілько Липей – Карпатський розбійник» (1935–1936). З осені 1938 р. по 16 березня 1939 р. був діячем Карпатської України. У драмі «Зруб» (1943) показав важке життя бойків-лісорубів. Остання довоєнна збірка «Тобі, рідний краю» – поетична інтерпретація фольклорних та історичних сюжетів Закарпатської Бойківщини. Поеми «Скам'янілі серця» (1956) та «Русалка» (1958) писав, спираючись на міфологічні уявлення верховинців. Планував написати роман-трилогію «Сини Верховини». Завершив лише першу книгу – оповідь до 1921 р. із життя закарпатської Бойківщини: побут, звичаї, вірування. Помер 1974 р. у Братиславі (Словаччина).

Зеновій ДАНІВ

Краєзнавець.

Народився 1937 р. в с. Крушельниця на Сколівщині. За фахом – інженер-механік. Автор книги «Історія села Крушельниці».

Лука ДАНКЕВИЧ

Священнослужитель, поет, громадський діяч.

Народився 1791 р. в с. Оряві на Сколівщині. Закінчив Львівську духовну семінарію. Душпастирював у Нижньому Синьовидному, Плав’ї, також у Ракові на Долинщині. У 30-х рр. XIX ст. розпочав активну літературну творчість під псевдонімом Лука з Ракова. Написав понад 80 віршів та байок. Автор коляди «В Галицькій землі новая зоря» (1848) та творів проти пияцтва; «під час панщини поважився сказати панам гірку правду» (І. Франко). У 1848–1849 р. очолював Стрийську Руську Раду. Помер 1867 р. Повне зібрання творів Л. Данкевича готовував до друку І. Франко.

Роксоляна ДАНЧИН

Завідувач музею «Бойківщина» у Самборі.

Народилася 1945 р. у с. Бесіко на Сяніччині у родині вихідців зі Східної Бойківщини. Закінчила філологічний факультет Дрогобицького педінституту. Учасниця правозахисного руху 70-х рр. На початку 90-х з групою однодумців очолила рух за відновлення знаного у першій половині ХХ ст. товариства «Бойківщина» та історико-етнографічного музею «Бойківщина» в Самборі, який очолює. Ініціатор перевидання довоєнних «Літописів Бойківщини» в Україні.



о. Станіслав ДАШО

Священнослужитель. Ініціатор створення товариства «Бойківщина», співзасновник «Літопису Бойківщини» у США.

Народився 1891 р. в Самборі. 1918 р. закінчив семінарію в Перемишлі. Влився в лави УГА. Потрапив до полону, півтора року перебував у польсько-му таборі. 1921 р. висвячений перемишльським єпископом Й. Коциловським на священика. Скерований до Старого Самбора катехитом. 1950 р. перебрався з Німеччини до Америки. Душпастирював у Бафоло і Медісоні. 1961 р. переїхав до Філадельфії. 1967 р. в Гамільтоні (Канада) під час зустрічі бойків очолив Об'єднаний комітет Західної Бойківщини, потім – Комітет усієї Бойківщини. Після реорганізації комітету в товариство обраний його головою. На II з'їзді товариства 1970 р. панотця обрано Почесним головою товариства. Від 1968 р. був ініціатором і співорганізатором видання «Бюлетеня Бойківщини», а від 1969 р. – «Літопису Бойківщини», який став продовженням «Літопису...», що видавався 1931–1939 рр. у Самборі. Помер 1977 р.

Ярослав ДЗИРА

Філолог, історик-джерелознавець, публіцист, історіограф, літературознавець, перекладач.

Народився 1931 р. в Трушевичах на Старосамбірщині. Закінчив Київський університет ім. Т. Шевченка. За вільнодумство Я. Дзирі заборонили друкуватися. 19990 р. став членом спілки письменників. Науковий доробок становить понад 300 друкованих праць, у тому числі «Літопис Самовидця» (1971). Автор численних досліджень про творчість Т. Шевченка, М. Грушевського, М. Гоголя, В. Стуса та ін. Виступав з лекціями і доповідями в Україні, США, Канаді, Польщі. Помер 2009 р.

Григорій ДЕМ'ЯН

Вчений, фольклорист, етнограф, історик, краєзнавець.

Народився 1928 р. у Грабівцях на Сколівщині. Дослідник повстанського руху на Бойківщині. Народний депутат України 2-го скликання (1994–1998). Зараз перебуває на посаді старшого наукового співробітника відділу фольклористики Інституту народознавства НАН України. Автор книг «Таланти Бойківщини», «Іван Вагилевич – історик і народознавець», «Повстанський мартиролог Сколівщини». Підготував понад 1000 публікацій, написав книгу про рідне село «Грабовець: історико-народознавче дослідження» (Львів, 2007).

Лука ДЕМ'ЯН

Письменник, збирач фольклору.

Народився 1894 р. у с. Верхні Ворота на Воловеччині (Закарпаття). Навчався у церковно-парафіяльній школі. Горожанську школу закінчив уже



у зрілому віці, працюючи залізничником. Літературну діяльність розпочав зі збирання і обробки фольклорних матеріалів. До літератури Закарпаття увійшов як самобутній оповідач і новеліст. У творах змальовував життя закарпатських верховинців. Твори: «Чорт на весіллі» (1921), «Відьма» (1924), «Із села» (1943), «Весілля без жениха» (1956), «Зустріч» (1961), «Оповідання синіх Карпат» (1966). «Свадьба без жениха» 1965 р. російською видана у Москві. Збирач фольклору. Дев'ятнадцять томів зібраних фольклорних матеріалів передав у фонди Академії Наук. Помер 1968 р. Вже після смерті вийшли збірки Л. Дем'яна «Голодний похід» (1977) та «Крутогори Верховини» (1984).

Степан ДНІСТРЯН

Медик, громадський діяч,

Народився 1948 р. в с. Лімна на Турківщині. Закінчив Львівський медінститут. З 1987 р. обіймав керівні посади санітарно-епідеміологічної служби м. Тернополя. Із 1998 р. – головний державний санітарний лікар Тернопільської області. Голова Тернопільського громадського товариства «Бойківщина». 2012 р. зініціював відкриття в Тернополі Бойківського музею та проведення бойківського фестивалю.





Дністрян Степан

Іван ДОВБУШ (ДОВБУЩУК)

Ватажок опришків.

Народився в с. Печеніжині на гуцульсько-покутському пограниччі. Брат легендарного Олекси Довбуша. Спочатку діяв разом з братом. Навесні 1739 р. під час сварки вдарив молодшого і слабшого Олексу барткою по нозі, внаслідок чого той на все життя залишився кульгавим. Відтак діяв самостійно на Болехівщині, Самбірщині й Сяніччині. За припущеннями істориків, загинув пізніше Олекси. За пошириеною версією, залишив по собі ніж-чепелик з написом: «Іван Добошук, славний збойник горський перед своєю смертю зложив той різак в церкві Бен...» (Беньової Турчанського повіту. – Прим. ред.), на звороті – «От того різака загиб з рук Добушку...» (ім'я вбитого не вдалося прочитати).

Надія ДОНЕЦЬ

Музикант, фольклорист.

Народилася 1977 р. в м. Турка на Львівщині. Закінчила Самбірське училище культури. За фахом – диригент. Працює від 2004 р. керівником народного фольклорного колективу «Бойківські переспіви» при районному народному домі м. Турки. Збирає фольклорні матеріали у бойківських селах, переважно вокальну традицію та обряди. Колектив відтворює на сцені весільний обряд «Різання барвінку», реліктовий русальний обряд «Ладкання до худоби» та ін.



Михайло ДРАГАН

**Мистецтвознавець,
дослідник бойківського мистецтва
і дерев'яної архітектури.**

Народився 1899 р. в Тустановичах біля Борислава. Навчався в українській чоловічій гімназії в Перемишлі й на філософському відділі Українського Тайного університету. З 1924 р. – співробітник Національного музею у Львові. Перша робота була присвячена Богородчанському іконостасові. Упродовж 1925–1930 рр. вивчав пам'ятки дерев'яної церковної архітектури. 1932 року здобув ступінь доктора філософії за наукову працю про українські дерев'яні церкви. Влітку з фотоапаратом пішки обходив села етнографічної Бойківщини, описуючи, фотографуючи, реєструючи дерев'яні церкви, дзвіниці, каплиці, хрести, громадські споруди, а також ікони, різьбу, стародруки. Водночас проводив обміри дерев'яних пам'яток, виготовляв креслення планів, перерізів, окремих вузлів споруд. Створив унікальну фототеку на 2,5 тисячі фотографій церков, дзвіниць, яку систематично описав і упорядкував у картковий каталог. Автор двотомної монографії з 269 ілюстраціями «Українські деревляні церкви» (1937 р.). Завдяки М. Драгану була врятована перлина бойківської архітектури – дерев'яна триверхова церква Св. Миколая 1760-х років із с. Кривка на Турківщині, яку громада села вирішила розібрати відразу після побудови нової церкви. Завдяки клопотанням Драгана на кошти митрополита Андрея Шептицького цю церкву було розібрано, перевезено й зібрано у Львові. Саме вона започаткувала Музей народної архітектури і побути «Шевченківським гай», ставши його головною окрасою. Також М. Драган виявив у Миколаївській церкві в селі Яворі на Турківщині і датував XIII століттям збережене на звороті зображення Св. Йоана Золотоустого «Моління» (друга половина XV ст.) фрагмент найдавнішої галицької ікони – постаті вибраних святих. Помер 1952 р. у Львові після невдалої операції.

Іван ДУЛИШКОВИЧ

**Історик Підкарпатської Русі.
Автор фундаментальної праці «Исторические черты Угро-Русских».**

Народився 1815 р. у Голятині на Міжгірщині в родині парафіяльного священика. Закінчив Ужгородську гімназію, філософські студії в Кошицях, богословську семінарію в Кошицях.

Душпастирював у Верхніх та Нижніх Воротах упродовж 28 років. Перші історичні матеріали після 1870 р., коли вже служив у Чинадієві, публікував у газетах «Свет» і «Карпат», а також у львівському «Слові». В Ужгороді 1875 р. вийшов перший том «Исторических черт Угро-Русских», другий – 1877 р. Четвертий, який починався добою Андрія Бачинського, друком не вийшов – доля рукопису не відома.



Наталя Кляшторна

oo

Іван ДУМА

Видавець, фотомитець.

Директор видавництва «Камула», яке спеціалізується на виданні бойківської літератури, краєзнавчих розвідок про Бойківський край, збірок поетів та письменників Бойківщини, фотоальбомів та ін. За участі І.Думи в Турці щороку відбуваються Літературні конкурси ім. Мирона Уtrysка.

Андрій ДУРУНДА

Письменник. Публіцист.

Народився 1956 р. в с. Рекіти Міжгірського району Закарпатської області. Закінчив філологічний факультет Ужгородського державного університету. Працював головним консультантом Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради з прав людини. Автор книжок «Не карай самотністю», «Невидимі пута», «Сльозинка на зеленому листку», «Сльози Святої Марії», «Замах на Паганіні», «Дерево на вітрах» та ін. Лауреат премій імені Ф. Потушняка та імені Б. Лепкого.

о. Олександр ДУХНОВИЧ

*Священнослужитель,
письменник і педагог.*

Народився 1803 р. в с. Тополя (нині – Словаччина). 1850 р. заснував у Пряшеві «Литературное заведение», яке займалося просвітницькою діяльністю. Автор патріотичних поезій, драм, підручників. Виступав проти мадяризації Підкарпаття. Уважав галицьких та підкарпатських русинів єдиним народом («а свої то за горами – не чужі...»). Іменем Духновича озбройились по його смерті закарпатські русофіли.

Ольга-Олександра ДУЧИМІНСЬКА

*Письменниця, журналістка, етнограф,
педагог, громадська діячка.*

Народилася 1883 р. в Миколаєві біля Львова. Навчалася в Інституті шляхетних дівчат у Перемишлі.

1918–1919 рр. працювала в державному апараті ЗУНР. 1919–1922 рр. – учителька у Ціневі (нині – Рожнятівський район), 1922–1927 рр. – у с. Тяпче (нині – Долинський район). Упродовж 1939–1941 рр. – науковий працівник Етнографічного музею у Львові, займалася організацією музеїв, у складі експедиції АН УРСР досліджувала фольклорно-етнографічні та мистецькі пам'ятки Гуцульщини та Бойківщини. Працювала над монографією «І. Франко – етнограф». Засуджена на 10 років. Після звільнення у 1960 р. не мала постійної прописки, постійно переслідувалася КДБ. Авторка спогадів про О. Кобилянську і Н. Кобринську, фольклорно-етнографічних записів. Померла 1988 р. в Івано-Франківську.

Юрій ДЯКУНЧАК

Старшина Української Галицької Армії.

Народився 1892 р. в с. Беньова на Турківщині. Під час I світової війни служив у австрійському війську. Потрапив до російського полону, перебував у таборі Дубровка біля Волгограда. Повернувшись додому, в листопаді 1918 р. організував військову частину Української Галицької Армії Бойківська Бригада, яка займала оборону на лінії Устріки Долішні – Лісько – Літовищі – Сянки. В 1919 р. Бойківська бригада завзято відбивала польські наступи. До 1925 р. вояки Бойківської бригади перебували в Чехословаччині. Після демобілізації Ю. Дякунчак закінчив правничі студії у Празі, отримав диплом у Krakovі. Працював адвокатом у Любачівському повіті. 1939–1944 рр. – виконував обов’язки судді у Кросні та Ярославі. 1948 р. переїхав до Канади. 1953 р. став головою відділу УСГ у Вінніпегу. 1954–1955 р. – голова УСГ Канади. Помер 1963 р.

Едмунд ЕГАН

Економіст, радник уряду Угорщини.

Народився 1851 р. в Хорватії у родині емігранта з Ірландії. Закінчив вищу господарську школу у Відні. Був відомим ученим-практиком з управління аграрним комплексом. За дорученням міністерства сільського господарства Угорщини реалізовував програму на покращення економічної ситуації в гірських районах. Автор доповіді угорському урядові «Економічний стан руських селян в Угорщині», в якій основну провину за злиденностю верховинського селянства поклав на лихварів та крамарів. Доповідь містила конкретні кроки з подолання проблем горян. Верховинці підтримували ініціативи Егана, спрямовані на відродження молочної та сироварної продукції, розведення племінного поголів'я ВРХ, розвиток домашніх промислів, створення кредитних спілок. Діяльність Е. Егана викликала незадоволення у місцевих торговців та чиновників, котрі жили з визиску верховинців. Помер 1901 р. від смертельного поранення. Похований в Ужгороді.



Едмунд Еган

Федір ЗАРЕВИЧ

Письменник і журналіст.

Народився 1835 р. у Славську в родині священика. Редагував журнал «Вечорниці» (1862–1863), газету «Русь» (1867). Також друкувався в журналах «Русалка», «Правда». Автор повісті «Хлопська дитина» та історичної драми «Бондарівна». 1879 р. опублікував у «Правді» статтю «Гошів». Уважається одним із засновників прозової літератури в Галичині. Працював у повітовому суді в Долині, громадським писарем у Славську. Помер 1879 р. у Сколе в нужді, працюючи покутним писарем.



Миколай ЗИБЛИКЕВИЧ

Президент Krakова наприкінці XIX ст.

Народився 1823 р. у Старому Самборі в родині кожум'яки. Закінчив філософський факультет Львівського університету та правничий факультет Ягеллонського університету. Від 1861 р. був послом (депутатом) краївого галицького Сейму у Львові. У 1866 р. обраний членом міської ради міста Krakова. З 1874 по 1881 роки двічі обирається президентом (мером) міста Krakова. Помер 1887 р. у Krakові.

Микола ЗИМОМРЯ

**Літературознавець,
перекладач.**

Народився 1946 р. в с. Голятині на Закарпатській Верховині. Доктор філологічних наук, професор. Автор понад 800 праць з проблематики порівняльного літературознавства, перекладознавства, культурознавства. Від 2003 р. – засновник і перший завідувач кафедри теорії та практики перекладу Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка. Упорядник збірок усної народної творчості своєї матері, Гафії Зимомрі, – «Верховинські співанки» (Дрогобич, 2001) та «Бойківські наспіви» (Дрогобич, 2008).

Михайло ЗИНИЧ

**Етнограф
і громадський діяч.**

Народився 1904 р. в с. Жукотині на Турківщині в багатодітній селянській родині. 1923 р. познайомився з лікарем В. Кобільником, відтак працював його помічником у приватній лікарні. 1929–1931 рр. – служив у польському війську. Допомагав у розбудові музею «Бойківщина», збирал по бойківських селах старовинні рукописи, одяг, ікони, предмети побуту. Автор етнографічних нарисів «Похоронні звичаї с. Жукотин», «Свято Андрія в Жукотині» та ін. Здобув середню медичну освіту. Під час II світової війни та в повоєнний час працював фельдшером хірургічного відділення Самбірської лікарні. Помер 1988 р. Похований у Самборі.

Петро ЗБОРОВСЬКИЙ

**Музикознавець,
фольклорист, казкар.**

Народився 1941 р. Вчителював у м. Турка. Відомий дослідник фольклору та етнографії Бойківського краю. Збирає бойківську усну словесність, знавець реліктової обрядовості Турківщини. Автор чисельних публікацій про бойків у наукових виданнях та місцевій пресі. Автор книг «Різдвяна поколядь на Турківщині», «Бойківське весільне латкання», «Топоніміка Турківщини» та ін. Упорядник збірника «Таланти Турківщини». Мешкає у Турці.





Микола ЗІНЧУК

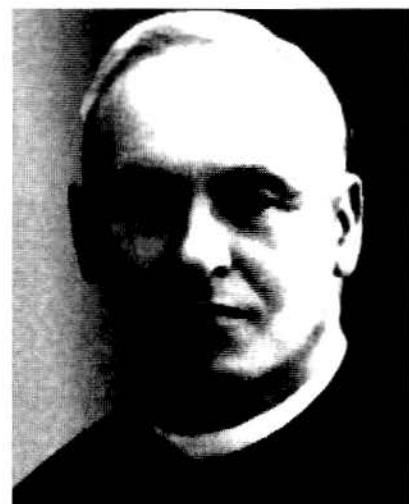
Фольклорист, збирач усної народної творчості.

Упродовж 25 років записав близько 3,5 тисячі казок. Наприкінці 80-х та в 90-х роках ХХ ст. записував казки на Бойківщині – в Турківському та Сколівському районах Львівської області, а також у Рожнятівському та Долинському районах Івано-Франківщини. Мову казок збирач максимально наблизив до літературної української, але найхарактерніші діалектизми та синтаксичні конструкції мовлення бойків були збережені й розтлумачені у словнику. Дійшов висновку, що казки Бойківщини жанрово і тематично більше тяжіють до казок закарпатських бойків, аніж до казок мешканців рівнинної Галичини.

о. Михайло ЗУБРИЦЬКИЙ

Греко-католицький священик, історик, фольклорист, дослідник Бойківщини.

Народився 1856 р. в Кіндратові на Турчанщині. Священник, теолог, етнограф. 1883–1914 рр. – душпастир села Мшанець. Автор понад 300 наукових праць з життя та побуту бойківського селянства. Серед праць о. Зубрицького – «Народний календар бойків», «Похоронні звичаї у селі Мшанець», «Верхня вовняна ноша українського народу в Галичині», «Тісні роки...», «Велика родина в Мшанці». 1904 р. з ініціативи пароха в Мшанці була збудована читальня, що її відвідували Іван Франко та Володимир Гнатюк. Помер 1919 р. Похований у с. Береги Долішні на Західній Бойківщині (нині Польща).



Зубрицький Михайло

Олег ІВАНУСІВ

Громадський діяч, публіцист.

Народився 1935 р. в с. Вацевичі біля Дрогобича. Після II світової війни мешкає у Канаді. Обстежив та зафіксував у фотодокументах 690 церков у 650 місцевостях Польщі, зокрема й на історичній Бойківщині. До 1000-ліття хрещення Русі видав 10-тисячним накладом фотоальбом «Церква в руїні: Загибель українських церков Перемиської єпархії». Задля видання цієї унікальної книги продав власну фірму. Очолює Фундацію Енциклопедії України в Канаді.

Іван ІВАНЦЮРА

Активіст бойківського товариства у Великобританії.

Народився 1922 р. в с. Доброгостів на Дрогобиччині. В Ноттінгемі організовував зібрання управи і членів товариства «Бойківщина» у Великобри-



танії, представляв товариство на різних імпрезах в діаспорі та в Україні. Упродовж 20 років є членом управи і виконує різні організаційні завдання в товаристві «Бойківщина». За кошти І. Іванцюри в рідному селі споруджено Пантеон Слави.

Василь ІГНАТИЩ

Народний бойківський скрипаль.

Народився 1934 р. в селі Либохора на Турківщині. З шести років самотужки вчився грати на скрипці. Перше весілля як керівник капели (перша скрипка) відіграв у 13 років. Відтоді В. Ігнатища запрошували на весілля у села Турківського, Старосамбірського, Сколівського районів Львівщини, а також у Великоберезнянський, Воловецький та Міжгірський район Закарпаття. Вступив до Самбірського училища культури, проте через хворобу серця не закінчив навчання. Завідував Будинками культури в Либохорі, Бітлі, Яворові. Умів грати на всіх бойківських народних інструментах. Керував бойківським інструментальним ансамблем «Бескід» з Либохори, якому 1990 р. присвоїли звання народного. Виступав у Польщі, Словаччині, Росії. Помер 2001 р. Похований у рідному селі.

Василина ІГНАТИЩ та Леся ІГНАТИЩ-БІЛІНСЬКА

Бойківські скрипальки, вчителі музики.

Народилися в 70-х роках ХХ ст. у с. Лібочора на Турківщині. Доњки Василя Ігнатища – відомого бойківського скрипала. З юних літ брали участь у родинному ансамблі. Грають на скрипках та майже усіх інших традиційних бойківських інструментах. Професійні музиканти, але зберігають традиційну народну манеру бойківського виконавства. Родини Турківщини запрошують їх провести обряд за бойківським звичаєм. Василина є керівником народного ансамблю «Бескид».

о. Семен ІЖИК

Священик, педагог.

Народився 1913 р. в с. Нижнє Висоцьке. Мав парафії у селах над горішнім Сяном. Під час німецької окупації заарештований гестапо і перебував у в'язницях Дрогобича, Сяніка, Тарнова і Krakова. З 1947 р. душпастирював у Вінніпезі (Канада). Працював секретарем світової Ліги українських політичних в'язнів та Канадійської Федерації етнічної преси, Капеланом централі українців-католиків Манітоби та Спілки української молоді. Похований у Канаді.



Ігнатищі - Василина та Леся

Марія ІЛЬНИЦЬКА

Народна співачка, педагог.

Народилася 1940 р. на Яворівщині. Вчителювала у с. Ільник. Автор музики до «Пісні про Ільник», яка стала гімном цього села на Турківщині. З голосу М. Ільницької було записано пісні, коляди, щедрівки, ладканки, колискові та коломийки, котрі увійшли до збірки «Бойківський мій краю». Померла і похована у рідному селі.

о. Микола ІЛЬНИЦЬКИЙ

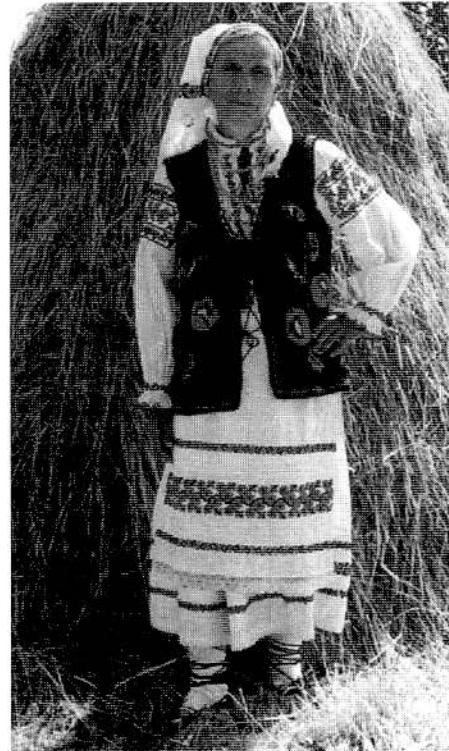
Заступник Патріарха православної громади Америки.

Народився 1913 р. в с. Нижнє Висоцьке на Турківщині. Здобув вищу освіту в Львові. Був офіцером австрійської армії, служив у січових стрільцях і УГА. Дослужився до звання полковника. 1944 р. виїхав до Австрії, потім до Америки. Закінчив теологічні курси в Нью-Йорку. Служив у різних православних церквах. В Нью-Йорку був висвячений на єпископа. Помер 1997 р. у м. Норд-Порт.

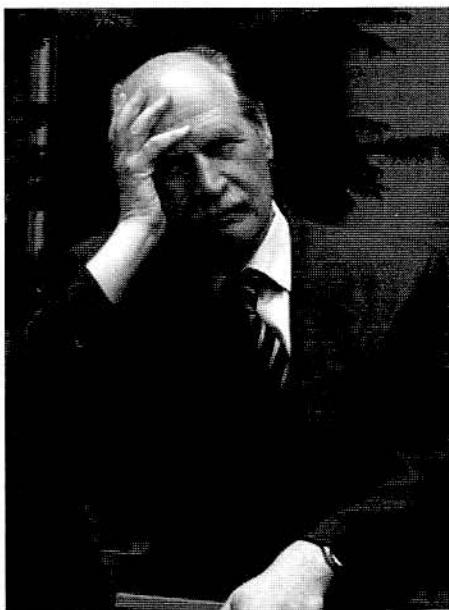
Микола ІЛЬНИЦЬКИЙ

Поет і літературний критик.

Народився 1934 р. в с. Ільник на Турківщині. Професор Львівського державного університету ім. Івана Франка. Дійсний член НТШ, 1989–1999 рр. – голова філологічної секції та літературознавчої комісії. Лауреат премії ім. Івана Франка НАНУ (1996). Автор розвідок про фольклор Бойківщини, записаний переважно у рідному селі.



Ільницька Марія



Микола Ільницький

Всеволод КАРМАЗИН-КАКОВСЬКИЙ

Архітектор, дослідник бойківської архітектури.

Народився 1898 р. в околицях м. Ясси в Румунії. Закінчив екстерном графічний відділ Одеського художнього інституту. Обстежував пам'ятки народної архітектури, виконував архітектурні проекти для Нікітського (поблизу Ялти) та Київського (університетського) ботанічних садів, викладав архітектуру у вузах. Цариною дослідницьких зацікавлень В. Кармазина-Каковського була історія архітектури й книжкової графіки. 1975 р. видав розвідку

Наталя Кляшторна

Digitized by srujanika@gmail.com

«Мистецтво лемківської церкви», а 1987 р. – монографію «Архітектура бойківської церкви». Опис і аналіз зразків бойківського народного будівництва в ній ілюстровано циклом схематичних рисунків пам'яток, що відображають розвиток їх від простіших до ускладненіших форм. Помер 30 червня 1988 р. у Мюнхені.

Зенон КЕЦАЛО

Народний художник України.

Народився 1919 р. у с. Добрівляни на Ходорівщині. Головний лейтмотив творчості художника – Карпати. Автор офортів «Стара Бойківщина», ліноритів «Бойківський пейзаж», «Бойківська хата» (1972), пейзажів «Тухолька» (1997) та «Бойківщина» (1995). Похований у Львові.

Оксана КІСЬ

Історик, етнограф, дослідник жіночого руху.

Народилася 1970 р. Кандидат історичних наук, науковий співробітник Інституту народознавства, співзасновниця Української асоціації усної історії. У серпні 1995 р. збирала етнографічні матеріали у Великоберезнянському та Воловецькому районах Закарпаття, а в серпні 2001 р. – у Рожнятівському та Долинському районах Івано-Франківської області. Матеріали з Бойківщини використовує в історико-етнологічних дослідженнях про становище жінок у сільському середовищі. Живе і працює у Львові.

Роман КИРЧІВ

Літературознавець, фольклорист, етнограф.

Народився 1930 р. у Корчині на Сколівщині. Закінчив Львівський педагогічний інститут. Від 1972 р. працює у Львівському відділенні Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. Максима Рильського АН УРСР (від 1992 р. – Інститут народознавства НАНУ). Доктор філологічних наук, професор, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Автор розвідки «Етнографічне дослідження Бойківщини» (1978). Автор понад 500-ти опублікованих праць з літературознавства, фольклористики, етнографії.



Кирчів Роман

о. Богдар КИРЧІВ

Священик. Письменник, поет, громадський діяч.

Народився 1856 р. у Корчині на Сколівщині. Автор оповідання «За волами».



Юра КЛИВЕЦЬ

Опришок, народний герой закарпатських бойків.

Народився 1908 р. на присілку Діл біля села Репинного (тепер – Міжгірщина). Заробляв на прожиття ремеслом: був теслею, пічником, мисливцем... Після звинувачення чеськими жандармами у крадіжці столлярного інструменту 1932 р. втік у ліс до Ілька Липея, який у той час перебував на нелегальному становищі. Після загибелі Липея у 1935 р. Кливець пропав безвісти. 1936 р. написав до своїх переслідувачів, чеських жандармів: «Я знаю, що пропащий, але мені вже байдуже. Маю 28 років. І за своє життя не пізнав ніякого добра, лише постійну біду...». Подальша доля невідома.

Наталя КЛЯШТОРНА

Журналіст, редактор.

Народилася 1973 р. на Херсонщині в родині депортованих із Західної Бойківщини. Закінчила Інститут журналістики Київського університету ім. Т. Шевченка. Автор двох книг зі спогадами про виселення бойків 1951 р. «Акція-51. Останні свідки» та «Акція-51. Книга пам'яті», довідника про Бойківщину «Байка про Бойка», чисельних публікацій у пресі про історію та культуру бойків. Пише говіркою Західної Бойківщини. Заснувала 2012 р. інтернет-портал «БОЙКОСВІТ» – перший інформаційний ресурс із суто бойківської тематики. Підготувала матеріали до бібліографії Бойківщини «1000 джерел про бойків». Мешкає у Києві.

Ксеня КЛИНОВСЬКА

Праобраз героїні пісні-танго «Гуцулка Ксеня».

Народилася 1915 р. в родині священика в селі Небилові біля Перегінська на Рожнятівщині, неподалік бойківсько-гуцульського підгір'я. Навчалася в учительській семінарії сестер-vasiliyok в Станіславові (нині – Івано-Франківськ). Учителем співу і музики в семінарії був Ярослав Барнич. Як свідчить племінниця композитора Олена Вергановська, композитор закохався у Ксеню. Саме бойківська попівна надихнула Я. Барнича на створення пісенного шедевру – танго «Гуцулка Ксеня».

Антін КНЯЖИНСЬКИЙ

Педагог, етнограф, публіцист, громадський діяч.

Народився 1893 р. в с. Тисовиця на Старосамбірщині. Навчався на філософському факультеті Львівського університету. Із 1920 р. вчителює на Самбірщині, викладаючи українську і латину в гімназії. Належав до ініціативної групи зі створення товариства «Бойківщина» у Самборі. 1933 р. його обрали секретарем товариства, а 1937 р. – головою. 1938 р. виїхав із Самбора до Коломиї. 1945 р. був арештований у Відні військовою розвідкою червоної армії. Засуджений на 10 років таборів. 1955 р. був звіль





нений. Як підданий Австрії повернувся до Відня, звідки виїхав до родини у США. Помер 1960 р. у Філадельфії.

о. Юрій КМІТ

Священнослужитель, етнограф, письменник, автор творів говіркою бойків.

Народився 1872 р. в с. Кобло (тепер – Старосамбірський район). Після закінчення Перемишльської духовної семінарії 1900 р. душпастирював у бойківських селах. Автор проповідей, оповідань з бойківського життя, написаних переважно говіркою бойків. Автор збірок «З гір», «В затінку і на сонці», «Тремтіння душі» (1922), етнографічних описів Бойківщини. Церковна влада неприхильно ставилася до отця за його експедиційні дослідження бойків, які публікував на сторінках «Літопису Бойківщини», та збирання експонатів для музею «Бойківщина» у Самборі. Перед приходом радянських військ у 1939 р. виїхав до Krakova. Перемишльський єпископ 1941 р. не дозволив о. Кміту повернутися на парафію в Чайковичі, натомість перевівши його у село біля Комарна. Помер 1943 р. (за іншими відомостями – 1946 р.)



Кміт Юрій

Володимир КМЕТИК

Кінопродюсер, сценарист.

Народився 1960 р. в с. Сопіт на Сколівщині. Працював директором «Української кіностудії «Галичина-фільм» (Львів, 1990–1995), генеральним директором Львівської обласної державної ТРК (1995–1996), заступником голови Держтелерадіо України (1998–2000), I-м віце-президентом НТКУ (2002–2004). Продюсував документальні та художні фільми, сценарист і постановник документального кіно. Керівник і власник телеканалу «Малятко TV», директор анімаційної студії «Фрески».



Кметик Володимир

Володимир КОБІЛЬНИК

Лікар, етнограф, археолог.

Народився 1885 р. у Львові в родині кравця. Навчався на лікарському факультеті Львівського університету. Відкриває 1923 р. лікарську практику в містечку Літовищах на Західній Бойківщині, де знайомиться з життям бойків.

1925 р. переїжджає до Самбора. Один із засновників товариства «Бойківщина» 1927 р. Упродовж 10 років зібрано понад 30 тисяч предметів із відділів мінералогії, палеонтології, археології, етнографії, церковного мистецтва, а також рукописи, стародруки, грамоти, світлини, часописи. Провадив археологічну працю, відкрив кілька доісторичних могил та городищ на бойківській території. Паралельно проводить систематичні антропологічні студії серед бойків Верховини і Підгір'я. Автор фундаментальної праці «Матеріальна культура села Жукотин Турчанського повіту». Автор 30 наукових праць про Бойківщину. Помер 1937 р.

Наталя КОБРИНСЬКА

Письменниця, діячка жіночого руху.

Народилася 1855 р. на Снятинщині. У 27 років повдовіла. Упродовж 30-ти років (від 1884 р.) мешкала у Болехові на Бойківщині. 1884 р.

у Станіславові організувала Перші збори руських жінок. Її промова на цих зборах стала програмою дій для феміністок Галичини. Видавала жіночий альманах «Перший вінок». Організувала в Болехові казино, де зустрічалися виключно жінки, щоб обговорити свої проблеми. Писала петиції до австрійської влади про допущення жінок до вищої освіти, відкриття дитячих садків і спільніх кухонь для селянок під час жнів. Автор оповідань, повістей, циклу «Весні новели», де відтворила воєнне лихоліття в Болехові. Листувалася з І. Франком, О. Кобилянською, М. Драгомановим, М. Коцюбинським, О. Пчілкою, Ф. Ржегожем, А. Бабелем. Померла 1920 р.



Кобринська Наталя

Володимир КОВАЛИК

Поет.

Народився у с. Рекіти на Закарпатській Верховині. Автор книг «Заховатися від долі не судилося», «Калиновий монолог», «Над вічністю буття – крилатий птах». Мешкає у Чикаго, США. Лауреат Х бойківського літературно-краєзнавчого конкурсу ім. Мирона Уtrysка. Один із ініціаторів проведення дитячого мистецького фестивалю «Рекітське сузір'я» у Рекітах на Міжгірщині.

Ярослав КОВАЛЬ

Фотограф, поет, публіцист.

Народився 1908 р. в с. Цінева на Рожнятівщині. Навчався в українській приватній класичній гімназії ім. М. Шашкевича в Долині. Був студентом філософського факультету Львівського університету та фотографічного факультету. В Рожнятові 1934 р. відкрив свою першу фотомайстерню під вівіскою «Робітня фотографа Ярослава Ковала». 1939 р. і 1944 р. заарешто-



ваний. Відбув у Воркутинському засланні 11 років. З 1955 р. працював колгоспним фотографом у Ціневі. 1962 р. відбулася перша виставка у Львові. 1993 року вийшла невелика збірка «Вірші білі, сірі, проза та всяка всячина Ярослава Коваля із Ціневі». Створив серію портретів «Сучасники Івана Франка», понад тисячу експонатів якої демонстрували в Цінівському народному музеї. У 1996 р. видав альбом «Господар Перегінської пущі» про перебування владики Андрея Шептицького у резиденції в Підлютому на Бойківщині. Колекція світлин бойків Я. Коваля є унікальною фотоспадщиною Східної Бойківщини. Помер 1997 р., похований у Ціневі.



Ковал' Ярослав із дружиною

Роман КОЗІЙ

Архітектор.

Народився 1944 р. на Любачівщині (нині Польща). За його проектом споруджено музей «Бойківщина» Тетяни і Омеляна Антоновичів у Долині на Івано-Франківщині та пам'ятник Зеновію Красівському у с. Витвиця. Зробив описи багатьох церков і старовинних будівель Долинщини.

Степан КОЛЯДЖИН

Перекладач, драматург.

Народився 1901 р. в Яворові на Долинщині. Навчався у Долинській гімназії. Під час I світової війни виїхав до Росії. Закінчив Ленінградський державний університет. Володів слов'янськими та німецькою мовами. Працював у видавництві «Мистецтво», «Гослитиздат», редактував та перекладав художні твори. Автор п'єс російською мовою. Помер 1961 р. Похований у Москві.

Оскар КОЛЬБЕРГ

Польський етнограф, композитор.

Народився 1814 р. у с. Присуха Опочинського повіту. Закінчив 1830 р. Варшавський ліцей, продовжив музичні студії в Німеччині. Під час подорожей до Литви і Білорусі у 1836–1837 рр. зацікавився народною культурою. Провадив експедиції в Галичині, зокрема на Бойківщині, переважно на західній її частині, котра зараз перебуває у межах Польщі. Записав багато бойківських пісень, обрядів, робив замальовки. Помер 1814 р. у Krakovі, де й похований.

Петро КОНАШЕВИЧ САГАЙДАЧНИЙ**Кошовий отаман і****Гетьман реєстрового козацтва.**

Народився 1570 р. в Кульчицях Перемишльської землі Руського воєводства (нині Самбірського району Львівської області) у шляхетській православній родині. Свій рід виводив зі шляхетського роду Попелів-Конашевиців гербу Сас. Навчався у Острозькій школі на Волині. Козацький ватажок, кошовий отаман Війська Запорозького, Гетьман реєстрового козацтва. Організатор успішних походів козаків проти Кримського ханства, Османської імперії та Московського царства, меценат православних шкіл. Оспіваний у козацьких думах та народних піснях.

Богдан КОМАРНИЦЬКИЙ**Громадський діяч,
підприємець.**

Народився 1958 р. в с. Бориня на Турківщині. Професійно займався спортом. Від 1993 р. – приватний підприємець. Ініціатор перепоховання останків учасників визвольних змагань. Очолює громадську організацію Фонд розвитку Бойківщини. Ініціатор створення 2000 р. у Борині економіко-правового технікуму. Впроваджує на Турківщині кооперативний рух, сприяє залученню інвестицій у традиційні види господарювання бойків. Мешкає у Борині.

Василь КОМАРНИЦЬКИЙ**Історик, краєзнавець.**

Народився 1955 р. в с. Комарники на Турківщині. Працював учителем історії у рідному селі, відтак – директором школи. Кандидат історичних наук. Написав ряд статей з історії краю. Автор книги «Комарники – село на Руському Путі» (2005).

Володимир КОРДУБА**Інженер, картограф,
громадський діяч.**

Народився 1883 р. в Тернополі. Закінчив Львівську політехніку. Після І світової працював інженером у Сяноці. 1925 р. поселився у Самборі. Працював над типографічними картами для староства та військових. 24 березня 1933 р. на загальних зборах обраний заступником голови товариства «Бойківщина» у Самборі. Після смерті В. Кобільника виконував обов'язки голови товариства аж до обрання А. Княжинського. 10 грудня 1938 р. обраний головою товариства, був ним до ліквідації музею в 1939 р. Працював науковим співробітником музею під керівництвом Івана Филипчака. 10 серпня 1944 р. призначений директором музею. 10 червня 1954 р. звільнений з посади директора. Помер 1964 р. Похований у Самборі.



Микола КОРПАН

Герой Крут.

Народився 1897 р. у с. Тяпче на Долинщині. 1909 р. вступив до Бучацької гімназії. Записався на останньому році навчання добровольцем до легіону УСС. В одному з боїв потрапив у російський полон. Навчався у Київському університеті. У січні 1918 р. у складі студентського куреня вирушив під Крути. 29 січня 1918 р. загинув у бою під Крутами.

Юліан КОРЧИНСЬКИЙ

Диригент-хормейстер, фольклорист.

Народився 1921 р. в Крушельниці на Сколівщині. Закінчив Дрогобицький учительський інститут та Дрогобицьке музчилище. Упродовж 1950–1970 рр. – художній керівник та головний диригент заслуженого Прикарпатського ансамблю пісні і танцю «Верховина». Починаючи від 1947 р. записував пісні спочатку для своїх односельців, мешканців села Крушельниця, згодом – від учасників ансамблю «Верховина» та селян. Автор збірок «Бойківські та лемківські народні пісні», «Українські народні пісні» та «Пісні з Львівщини».

Петро КОСАЧЕВИЧ

Громадський діяч.

Народився 1948 р. у с. Явора на Турківщині. Директор Турківського районного Народного дому. Голова всеукраїнського товариства «Бойківщина ХХІ ст.». Організовував у Турці Всеесвітні Бойківські фестини в 1992, 1997, 2003 і 2007 рр., Світові Конгреси бойків.



Косачевич Петро

Юрій КОТЕРМАК

Філософ, астроном, астролог, перший доктор медицини руського походження.

Відомий як Юрій Дрогобич – лат. Georgius Drohobicz, Magistri Georgii Drohobich de Russia. Народився 1450 р. у Дрогобичі в родині солевара. Уважається першим руським автором друкованого твору (латинською мовою). Діяч східноєвропейського Відродження. Професор, ректор Болонського університету (Італія), професор Krakівського університету. Помер 1494 р. у Krakові.

Мирослава КОТ

Вишивальниця, педагог, науковець.

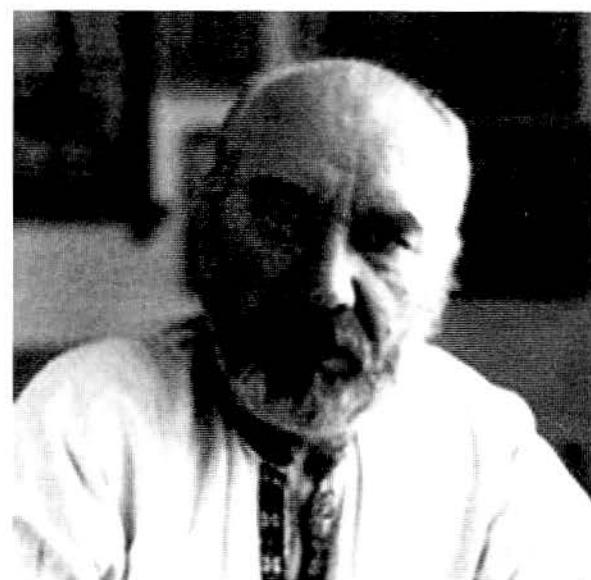
Народилася 1933 р. у Варшаві. Закінчила педагогічний інститут у Дрогобичі. 1991 р. очолила першу в Україні кафедру методики й історії народних художніх промислів, яка спеціалізувалася на вивчені художніх особливості

тей вишивок Бойківщини, використанні давніх технік бойківського вишивання. Автор книг про вишивку Дрогобиччини.

Зеновій КРАСІВСЬКИЙ

Поет, дисидент.

Народився 1929 року в селі Витвиця на Долинщині. Поет, літератор, член Українського Національного Фронту (УНФ) та Української Гельсінської Групи (УГГ). Брав участь у створенні нелегальної організації Український Національний Фронт. Неодноразово заарештовувався за «розпалювання націоналістичних настроїв». Від 1972 до 1978 р. утримувався у психлікарні. Усього провів у неволі 21 рік. 1985 р. повертається в Україну, а 1987 – стає секретарем Української Гельсінської Спілки. Помер 1991 р. у Стрию. У Витвиці створений музей на честь З. Красівського і споруджений йому пам'ятник. 1996 р. видано збірку письменника «Невольничі плачі».



Красівський Зеновій

Михайло КРІЛЬ

Історик, професор Львівського університету.

Народився 1954 р. в Добромилі на Львівщині. Автор фундаментального дослідження «Старосамбірщина. Історія і культура» (Львів, 2009 р.). Лауреат літературної премії письменників Бойківщини ім. Мирона Уtrysка 2010 р.

Богдан КРАВЦІВ

Публіцист, літературознавець, культуролог.

Народився 1904 р. в селі Лоп'янка на Долинщині. Навчався в Академічній гімназії у Львові, а згодом в Українському Тайному університеті та Львівському університеті на філософському факультеті. За участь в УВО та ОУН був двічі ув'язнений польською владою. Член редколегії «Енциклопедії українознавства». Автор розвідки про міфологію «Слова о полку Ігоревім», бібліографічних довідників та коментарів до видання карт України, літературних оглядів. Помер 1975 р. поблизу Нью-Йорка.

Дмитро КРИВАНИЧ

Хірург, заслужений лікар України.

Виріс у с. Нижній Студений Міжгірського району на Закарпатті. Оперує однаково правою і лівою руками, що є унікальним явищем у хірургії. Працював головним хірургом Закарпатського облздравоввідділу. Одночасно



працював на кафедрі хірургії Ужгородського національного університету. Член «Товариства верховинців Міжгірщини» – громадської організації, яка діє в Ужгороді.

Станіслав КРИЦІНСЬКИЙ

Краєзнавець, автор туристичних путівників *Бескидами, видавець.*

Член Карпатського Товариства (Польща). 1987–1998 рр. – організував п'ять таборів з упорядкування цвинтарів на Бойківщині та Лемківщині у межах Польщі. 1991–2008 рр. – власник видавництва, яке видавало літературу про Бескиди. Видав два томи історико-краєзнавчого словника «Бещади», зараз готове до друку третій.

Войцех КРУКАР

Географ, педагог.

Народився 1968 р. в Риманові (Польща). Доктор географії, викладає у навчальних закладах Риманова і Кросна. Заслужений діяч культури Польщі. Автор наукових статей та туристичних map східних околиць Польщі, зокрема історичної Західної Бойківщини. Вивчає з 1989 р. топоніміку Бескидів і Низького Бескиду. Понад 10 років проводить реконструкцію традиційних назв місцевостей на терені Західної Бойківщини. Відновив на своїх mapах тисячі старих бойківських назв. Насьогодні задокументував 11 тисяч назв місцевостей на Бойківщині і Лемківщині. Підтримує постійні контакти з бойками, депортованими із Польщі у 40-х та 50-х рр. ХХ ст.

Соломія КРУШЕЛЬНИЦЬКА

Всесвітньо відома оперна співачка.

Народилася 1872 р. Батько Соломії у 1874–1875 рр. був на парафії у с. Тисів Долинського повіту. Перебуваючи у Тисові, захворіла на холеру. За порадою місцевої цілительки, батьки лікували Соломію водою з лісового джерела живильної води. За спогадами, мати Соломії нагадувала доњці, що її врятувала тисівська матінка-земля і водночас передала їй свою силу і чистоту. 2002 р. у Тисові встановлено погрудя С. Крушельницької.

Мар'ян КУЗАН

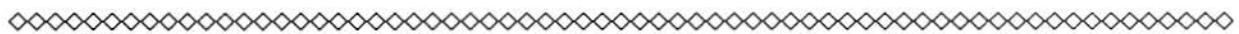
Композитор.

Народився 1925 р. в с. Ісаї на Турківщині. Батько – старшина Першого кінного полку Петлюри. Родина емігрувала до Франції 1927 р. В 60-х рр. засновує ансамбль «Альфа-Омега», який виконує твори пізнього середньовіччя і ренесансу. Пише музику до фільмів та мультфільмів. Автор опери «Спокушування св. Антонія», балету «Квітка на Венері». Мешкає у Парижі.

Олена КУЛЬЧИЦЬКА

Художниця.

Народилася 1877 р. в Бережанах на Тернопільщині. В 1907 році закінчує Академію мистецтв у Відні. Викладала графіку в Українському поліграфічному інституті.



фічному інституті ім. І. Федорова. Бойківщину та бойків змалювала в альбомі акварелей «Народна архітектура західних областей України» та «Народний одяг західних областей України», в ілюстраціях до книг Івана Франка. Померла 1967 р. у Львові.

Микола КУРИВЧАК

Педагог, музикант, громадський діяч.

Народився в с. Зміївка на Херсонщині в родині депортованих із с. Лодина на Західній Бойківщині. Учитель за фахом. Створив бойківський колектив у рідному селі, підтримує зв'язки з бойками на рідних землях. Голова Херсонського обласного осередку товариства «Бойківщина».

Микола КУРУС

Заступник голови товариства «Турківщина» у Львові.

Народився 1962 р. в селі Розлуч на Турківщині. Працює завідувачем сектору Львівської обласної державної адміністрації.

Василь ЛАНЧАК

Засновник найпопулярнішого інтернет-ресурсу Турківщини.

Народився у м. Турці 1964 р. Закінчив 1986 р. Львівський політехнічний інститут. Працює у сфері телекомунікацій. Створив 2007 р. перший сайт про м. Турку. Пізніше створив сайт turka.at.ua. Співорганізатор виставки 2011 р. до 480-річчя Турки «Барви минулих літ», установлення меморіальної дошки о. Федевичу в Турці – разом із підприємцем Любомиром Яворським. Мешкає в Івано-Франківську.

Іван ЛЕВИЦЬКИЙ

Бібліограф, письменник, журналіст.

Народився 1815 р. в с. Берлоги (нині Рожнятівського району). Закінчив філософський факультет Віденського університету. Був редактором ряду газет. Укладач фундаментальних праць «Галицько-русская бібліография XIX века» і «Галицько-русська бібліографія за роки 1772–1800», в яких охоплено книжкові та періодичні видання, описано зміст збірників, газет і журналів за 1772–1886 рр., «Українська бібліографія Австро-Угорщини», де містяться відомості за 1887–1893 рр. Зібрав цінні матеріали до бібліографічного словника письменників, митців, громадських діячів Галичини. Автор оповідань на історичні теми. Помер 1913 р. у Львові.

Лев ЛЕВИЦЬКИЙ

Працював суддею у Сколіому. Депутат австрійського парламенту та галицького сейму. В роки I світової війни очолював громадський комітет надання гуманітарної допомоги біженцям, в'язням та інтернованим.



Ярослав ЛЕСІВ

Священнослужитель, борець за легалізацію УГКЦ.

Народився 1945 р. в с. Лужки на Долинщині. Закінчив фізкультурний технікум, вчителював на Кіровоградщині. 1965 р. став членом підпільної політичної організації – Українського Національного Фронту. 1967 р. за суджений до шестирічного ув'язнення. Після звільнення у 1973 р. вступив до Української Гельсінкської спілки. 1979 р. знову засуджений. Загалом у таборах провів 14 років. Після звільнення працював у Болехівському лісокомбінаті і навчався у духовній семінарії. 1988 р. рукоположений на священика. Був членом Комітету захисту УГКЦ. 1989 р. став настоятелем церкви св. муч. Параскеви у Болехові. Виконував обов'язки декана Долинського району. Автор поетичних збірок. Загинув 1991 р.

Ілько ЛИПЕЙ

Оришок. Народний герой закарпатських бойків.

Діяв у районі селища Волове на Закарпатській Верховині у 30-х рр. ХХ ст. разом із побратимом Юрою Кливцем. Утік до лісу після того, як батько не наділив його землею. Мав колибу на горі Грегіт. Загинув у перестрілці з жандармами 1935 р. Оспіваний у народних піснях.

Петро ЛОДІЙ

Вчений, філософ, правник, педагог.

Народився 1764 р. у селі Збуй (Збій) на Сининщині (нині – Словаччина). Закінчив Генеральну духовну семінарію у Львові, працював професором теоретичної та практичної філософії на руському богословському відділенні Львівського університету. Після об'єднання в 1802 р. Львівського університету з Krakівським Лодій переїхав до Krakова і працював професором філософії. На пропозицію М. Новосельцева переїхав у Петербург, де викладав спочатку в гімназії. Згодом запрошений викладати у новоствореному університеті логіку, метафізику, моральну філософію та загальне право. Обирається інспектором гімназії та повітових училищ Петербурзького учебового округу. Виступав поборником жіночої освіти в Росії. Складав учебний план, що дістав назву «План навчання Лодія». 1819–1827 рр. – директор Санкт-Петербурзького комерційного училища. Шість років працював деканом філософсько-юридичного факультету. Згодом – засідателем правління Петербурзького університету. Був чільником кафедр філософії та природного права. 1815 р. в Санкт-Петербурзі вийшли друком «Логические наставления, руководствующие к познанию и различию истинного от ложного профессора искусств и философии Петра Лодія».



Лодій Петро



софии доктора Петра Лодия». 1828 р. видав «Теорию общих прав...», яка два роки перед тим була заборонена до друку. Лодію належить думка про натуралістичне (а не релігійне) походження філософії і негативне ставлення до середньовічної схоластики. Двічі притягався до відповіальності у «Справі про вільнодумство». Переклав російською і надрукував у Львові 1790 р. «Наставления любомуздрия» Хр. Баумейстера, у Петербурзі 1810-го – «Естественное право» Франца фон Цейлера та першу частину підручника з карного права А. Фейєрбаха. Помер 1829 р. у Петербурзі.

Надія ЛОПУХ

Хореограф, педагог.

Народилася 1956 р. в с. Велика Тур'я на Долинщині. Закінчила Московську хореографічну школу. Була художнім керівником і постановником танців ансамблю Долинського будинку культури «Веселка». 1988 р. створила дитячий ансамбль танцю «Бойківчанка», якому було присвоєне звання зразкового. є автором танців «Бойківський святковий», «Печу, печу хлібчик..» та ін. Член Всеукраїнської ради з дитячої хореографії.

Антон ЛЯВИНЕЦЬ

Медик.

Народився у Воловці на Закарпатті. Доктор медичних наук, професор, очолює Міжнародний центр реабілітації важкохворих дітей в Будапешті, Угорщина.

Іван ЛЯВИНЕЦЬ

Народився у Воловці на Закарпатті. Єпископ греко-католицької церкви Чеської Республіки.

Мирослав Іван ЛЮБАЧІВСЬКИЙ

Владика Української греко-католицької церкви (1985–2000).

Народився 1914 р. в м. Долині. Навчався в українській греко-католицькій Львівській Богословській Академії. Приймає 1938 р. священиче свячення в сан диякона, ієрейські свячення – з рук митрополита Андрея Шептицького. Захищає 1941 р. докторську працю з богослов'я. Після війни вивчає медицину в Королівському Італійському університеті в Римі. Від 1947 р. мешкав у США. 1968 р. став духівником Української Католицької Семінарії св. Йосафата у Вашингтоні. Після Синоду Єпископів УГКЦ 1980 р. отримав призначення на коад'ютора Верховного Архі-



Любачівський Мирослав



єпископа. Переїжджає до Рима. Після смерті Йосифа кардинала Сліпого 7 вересня 1984 р. обраний Верховним Архієпископом Львівським. 1985 р. Папа Іван Павло II іменував владику Любачівського Кардиналом. Після повернення з Америки 1991 р. перший зі своїх візитів здійснив у Долину, де народився. Під час цих відвідин патріарх побував у рідній хаті, у долинській церкві Різдва Пресвятої Богородиці. Також відправив архиєрейську літургію, на Ясній Горі в Гошеві – богослужіння. Помер 2000 р. у Львові. Похований в крипті собору св. Юра.

Ігнацій ЛЮБИЧ-ЧЕРВІНСЬКИЙ

Польський публіцист та етнограф.

Власник села Довпотів (тепер – Калуський район Івано-Франківщини). Автор першої монографії про бойків «Задністрянська околиця між Стриєм і Лімницею» (1811). В основу праці увійшли спостереження за життям бойківських селян кінця XVIII – початку XIX ст.

Оксана ЛЮТА

Бібліограф, книгоznавець.

Народилася 1937 р. у Верхньому Синьовидному на Сколівщині. Закінчила школу книжкової торгівлі, філфак УжДУ. Понад 30 років працює бібліографом Наукової бібліотеки Ужгородського національного університету. Уклала бібліографічні покажчики Олександра Духновича, Василя Пачовського, Олеги Теліги та ін.

Софія МАЛИЛЬО

Поетеса, педагог.

Народилася 1926 р. в селі Верхніх Воротах (Вишні Верецькі) на Закарпатті. Початкову освіту здобула в українській гімназії в Чехії. 1947 р. вступила до Львівського університету. 1948 р. заарештована, а 1949 р. засуджена без судового слідства до 10 років таборів, які відбувались в Колимі та Іркутську. Звільнена 1956 р. Від 1960 р. вчителювала та викладала у Дрогобицькому педінституті ім. Івана Франка. Із 1990 р. пише вірші. Автор трьох поетичних збірок «Іди і вір» (1994), «Воскресіння пам'яті» (1999), «А душа її – жива» (2007).



Малильо Софія

МАКАРІЙ (Микола МАЛЕТИЧ)

Архієпископ Української Автокефальної Православної церкви.

Народився 1944 р. в Красному на Турківщині. 1963 р. став круглим сиротою, опікувався двома молодшими братами. Тричі вступав до Одеської

духовної семінарії. Працював на лісопереробних підприємствах Сибіру, на заводі у Пензенській області (Росія). 1975 р. висвячений у сан диякона і скерований у м. Константинівка на Донеччині, згодом висвячений у сан священика. Закінчив Московську духовну семінарію. Душпастирював на Донеччині та Луганщині. Внаслідок алергії на цвітіння степових трав 1982 р. перевівся на Львівщину. 1989 р. розпочав будівництво нової церкви у с. Шегині на Мостищині. 1996 р. висвячений у сан єпископа і призначений опікуном Львівської єпархії, 1997 р. – Рівненсько-Волинської, Закарпатської, 2001 р. – Таврійської. Українська Автокефальна Православна церква возвела Миколу Малетича в сан архієпископа.

Василь МАРИНЕЦЬ

**Директор
Міжгірського професійного ліцею.**

Народився в с. Річка на Закарпатській Верховині. За фахом – педагог, викладач німецької мови. Відмінник народної освіти. Під керівництвом В. Маринця у Міжгірському професійному ліцеї реалізується інноваційний проект «Відродження народних художніх промислів, традицій та звичаїв, старовинної верховинської кухні в умовах інтенсивного розвитку туристично-рекреаційного комплексу Міжгірщини», в рамках якого майстри та учні навчального закладу відроджують давні традиції закарпатських бойків, виготовляють предмети побуту та музичні інструменти (топірці, дримби, tremбіти).

Олекса МАРКІВ

Майстер-тесля.

Працював наприкінці XIX ст. Жив у с. Велдіжі (тепер Шевченкове) на Долинщині. Будував бойківські та гуцульські церкви. За проектом Василя Нагірного збудував церкву гуцульського типу в Літовищах (Західна Бойківщина, нині – Польща).



Макарій (Малетич)



Маринець Василь



Іван МАРТИНЯК

Перемишльський єпископ української греко-католицької церкви.

Народився 20 червня 1939 р. в с. Спас на Турківщині. 1945 р. переїхав разом із матір'ю, чешкою латинського обряду, до Польщі як репатріант. Закінчив Латинську духовну семінарію у Вроцлаві зі ступенем магістра богословія. 1964 р. прийняв священичі свячення. Викладав апологетику в духовній семінарії. 1966 р. приїхав до рідного села, відвідав парафіяльну церкву св. Косми і Дем'яна у с. Тершів, до якої належить с. Спас. Тут довідався про те, що він є українцем, охрещеним у греко-католицькій церкві. Повернувшись до Польщі, вивчив українську мову і обряд. У січня 1970 р. кардинал с. Вишинський надав о. Іванові дозвіл на служіння у східному та західному обрядах. 1989 р. іменуваний на єпископа-помічника ординарія українців-католиків у Польщі та висвячений на єпископа. Папа Іван Павло II 1991 р. іменував Преосвященого Івана Мартиняка Перемишльським українським греко-католицьким єпископом.

Дмитро МАРЦІВ

Правник, громадський діяч.

Народився 1892 р. в Соколіках на Турківщині в родині сільського війта. Із відзнакою закінчив українську гімназію в Перемишлі. Під час I світової війни служив у австрійському війську та воював на Італійському фронті. Під час українсько-польської війни був старшиною Української Галицької армії. Втік з-під арешту до рідного села. Відразу перебрався до Чехо-Словаччини. Закінчив юридичний факультет, отримав ступінь доктора права. 1926 р. повертається на Турківщину. Керує місцевим осередком УНДП, працює у «Просвіті», закладає українські школи по селах. 1935 р. стає директором українського банку «Сила» і членом окружного Союзу кооператорів. 1938 р. засновує філію Союзу кооператорів у Турці. Помер 1938 р. у Турці.

Іван МАТИЇВ

Історик, краєзнавець.

Старший науковий співробітник Долинського краєзнавчого музею «Бойківщина» Тетяни і Омеляна Антоновичів. Досліджує археологічні та сакральні пам'ятки Долинщини.

Зеновій МАТИСЯКЕВИЧ

Історик, краєзнавець.

Народився 1929 р. в Синевідську Вижньому на Сколівщині. Закінчив історичний факультет Львівського університету. 1974 р. захистив кандидатську дисертацію за темою «Яків Головацький як історик». Працював викладачем кафедри історії в Тернопільському фінансово-економічному інституті. Автор багатьох краєзнавчих досліджень, зокрема «Сколівщина: Бойківське чумацтво», «Синевідсько Вижне: Історія селища від найдавніших часів до наших днів». Помер 2007 р., похований у рідному селі.





Георгій МАШУРА

Краєзнавець.

Народився 1928 р. на Полтавщині. Закінчив Київський педінститут із відзнакою. Працював 18 років директором СШ № 1 м. Самбора. Його працю зі створення краєзнавчого музею прирівнюють до роботи цілого колективу. Більшістю експонатів, наукових розвідок і пошукового матеріалу щедро поділився з музеєм «Бойківщина». Друкувався у наукових журналах, видав книжку про Самбірщину. 1988 р. вийшов на пенсію, але продовжував роботу краєзнавця у музеї «Бойківщина». Помер 2009 року.

Ігор МАЦІЄВСЬКИЙ

**Етномузиколог,
дослідник традиційної музичної культури Бойківщини.**

Народився 1941 р. Закінчив Львівську консерваторію, в Ленінграді захистив кандидатську дисертацію. В молоді роки відкрив для себе перлини творчості карпатських бойків та гуцулів. Відтоді досліджує традиційну культуру Бойківщини. Виховав учнів, котрі вивчають музику бойків (П. Зброровський, І. Федун, Б. Яремко). Нині – доктор мистецтвознавства, професор, академік міжнародної Академії інформатизації ООН, заслужений діяч мистецтв України, завідувач сектору інструментознавства Російського інституту історії мистецтв у Санкт-Петербурзі. Автор понад 150 наукових праць. Пише музику до театральних вистав та музичних фільмів.

Леонід МАЦКЕВІЙ

Історик, краєзнавець.

Доктор історичних наук. Провідний науковий співробітник інституту українознавства ім. Івана Крип'якевича НАН України. Вивчає археологічні пам'ятки Східної Бойківщини. Автор археологічної карти Долинського району Івано-Франківщини.

Юрій МИКОЛЬСЬКИЙ

Засновник музею у Славську, інженер.

Народився 1924 р. у м. Берестя. Син сотника УНР Миколи Микольського. Кандидат технічних наук, доцент Львівського політехнічного інституту. Заснував у Славську на Сколівщині історико-краєзнавчий музей. Дві третини експонатів музею належать до військової тематики. На подвір'ї побудував криївку. Також у експозиції музею Ю. Микольського – книжки, знаряддя праці, бойківські старожитності. Всі експонати – оригінали. Вхід до музею для туристів був безкоштовним. Помер 24 квітня 2010 р.



Микольський Юрій

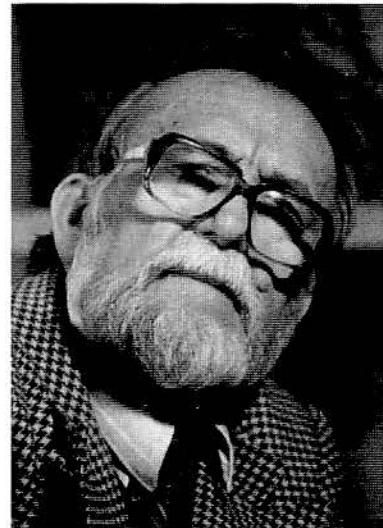




Еммануїл МИСЬКО

Скульптор, народний художник, академік.

Народився 1929 р. в Нижніх Устріках на Західній Бойківщині (нині – Польща). Закінчив Львівський інститут прикладного та декоративного мистецтва. 1964–1981 рр. – голова правління Львівської організації Спілки художників України. 1988–2000 рр. – ректор Львівського інституту прикладного та декоративного мистецтва (від 1994 р. – Львівська академія мистецтв). Лауреат Державної премії УРСР ім. Тараса Шевченка 1972 р. Майстер портретного жанру української пластики. Увічнив образи Данила Галицького, Івана Франка, кардинала Йосифа Сліпого та ін. Помер 2000 р. у Львові.



Мисько Еммануїл

Микола МИХАЙЛІК

Громадський діяч, музикант.

Народився 1937 р. в селі Бітля на Турківщині. Перший голова Турківської районної ради. Створив у рідному селі єдиний на Бойківщині ансамбль дримбарів і трембітарів, який відтворює і продовжує прадавні мистецькі традиції Бойківщини.

Михайло МИШАНИЧ

Музикознавець-фольклорист (транскриптор), педагог.

Народився в с. Барвінок на Закарпатті в родині переселенців з Ляхівця на Міжгірщині. Навчався у Львівській державній консерваторії ім. М. Лисенка. Працював викладачем Львівського державного музично-педагогічного училища ім. Ф. Колесси, а з 1989 р. – Львівської державної консерваторії ім. М. Лисенка. З 1997 р. – доцент Кафедри музичної фольклористики при Львівській національній музичній академії ім. М. Лисенка. Старший науковий працівник Проблемної науково-дослідної лабораторії музичної етнології при ЛНМА. Кількість нотувань М. Мишанича налічує тисячі фольклорних мелодій. У творчому доробку – близько 8 тисяч музичних записів народних пісень (з яких більше половини тисячі склали закарпатські матеріали). Серед десяти машинописних нотних музично-фольклорних збірників, переданих у фонди бібліотек, є 604 мелодії з Бойківщини.

Олекса МИШАНИЧ

Літературознавець.

Народився 1933 р. у с. Ляховець (нині – Лісковець Міжгірського району). Закінчив 1956 р. Ужгородський університет. Був членом редколегії з



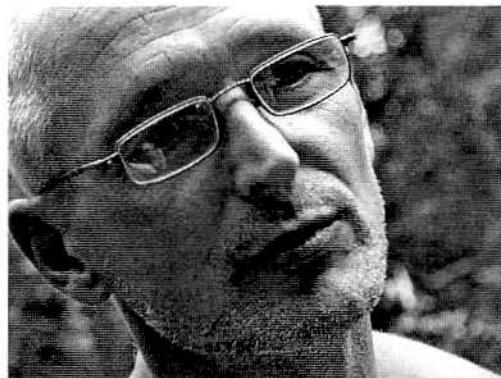
підготовки 50-томника праць Івана Франка. За розробку наукових принципів, упорядкування, підготовку текстів до зібрання творів І. Франка та коментарі до них 1988 р. був удостоєний Державної премії України ім. Тараса Шевченка. Упорядкував збірник «На Верховині», до якого увійшли твори письменників довоєнного періоду. Грав на скрипці та сопілці, майстрував сопілки. У Музеї книги та друкарства України зберігаються три сопілки О. Мишанича, оздоблені бойківським орнаментом. Помер 2004 р. у Києві.



Мишанич Олекса

Шимон МОДЖЕЄВСЬКИЙ

**Каменяр,
дослідник матеріальної культури західних бойків.**



Моджеєвський Шимон

Народився 1969 р. у Варшаві. У шкільні роки захопився Бескидами та культурою мешканців Карпат. 1986 р. упорядкував знищений греко-католицький цвинтар у Берегах Горішніх (Західна Бойківщина, нині – Польща). З 1988–1996 рр. – співорганізатор таборів «Надсяння» (керівник – С. Крицінський), учасники яких займалися відновленням цвинтарів на терені північно-східної Польщі. Створив 1997 р. каменярську групу «Магурич» (з

2007 р. – Товариство «Магурич»). Загалом відновив з волонтерами своєї групи понад 120 цвинтарів, переважно бойківських, лемківських, надсянських. 2012 р. взяв участь у відновленні греко-католицької каплиці у Райському над Сяном. Упорядкував 2012 р. разом із членами «Магурича» бойківські цвинтарі у Беньовій, Дидьовій, Тарнаві над Сяном. Мешкає у селі Новиця на Лемківщині (Польща).

о. Григорій МОРОЗ

Священнослужитель, громадський діяч.

Народився 1861 р. на Дрогобиччині. 1893 р. прибув на парафію до Борині на Турківщині, де відкрив читальню «Просвіти» та заснував Братство Тверезості. Відкрив церковну крамницю та позичкову касу. Друг І. Пасічинського. Після проголошення ЗУНР взяв на себе повноваження зі встановлення української влади у Борині. Сини Петро, Андрій та Омелян – офіцери УГА. В'язень польського табору в Домб'є. Похований у Борині.



Осип МОШУРА

Громадський діяч, поет, перекладач.

Народився 1909 р. у Перегінську на Рожнятівщині. В юнацькі роки у Народному Домі читав для односельчан свої вірші, брав участь у дискусіях на літературні та суспільно-політичні теми. Твори О. Мошури друкувалися на сторінках газет «Народна справа», «Неділя», «Українське юнацтво», «Літопис Червоної калини». Заарештований і розстріляний гітлерівцями в Станіславові 1942 р. Поезії та оповідання О. Мошури видані по його смерті у збірці «Гей, видно село».

Василь МОЦЬО

Директор Львівського театру опери і балету ім. Івана Франка (1981–1995), краєзнавець.

Народився 1932 р. в с. Лодина біля Устрік Долішніх (нині – Польща). У зв'язку з відходом району до Польщі, 1951 р. був виселений на Херсонщину. 1967 р. закінчив Дрогобицький педінститут. Працював у державних і профспілкових установах культури. Завідував відділом культурно-масової роботи Львівської облради профспілок. 1981–1995 рр. – директор Львівського державного академічного театру опери і балету ім. Івана Франка. Автор книги «Лодина» (2001) про історію рідного села. Мешкає у Львові.

Микола МУРАЛЬ

Бойківський скрипаль.

Народився 1932 р. у Вовчому на Турківщині. Навчився грати на скрипці в дитячих роках від місцевих ромів. З 18-ти років грає на весіллях. Отимує запрошення з Турківського, Старосамбірського районів, а також із Закарпаття. Грою на скрипці заробляв на прожиття і утримання родини. Учасник бойківського народного ансамблю при Народному Домі с. Вовче. На думку музикознавців, є одним з найкращих скрипалів-віртуозів Бойківщини.



Мураль Микола

Еміль МУСТИЯНОВИЧ

Священнослужитель, теолог.

Народився 1877 р. в с. Кушниця на Іршавщині. По закінченні Ужгородської гімназії теологічну освіту здобув в Ужгородській богословській семінарії. Душпастирював у Келечині 1910–1914 рр.; 1914–1920, 1923–1947 рр. – у Новоселиці на Закарпатській Верховині (нині Міжгірський район). Був Верхньоверховинським намісником, його округ охоплював усі греко-католицькі парафії верхів'я р. Ріка. Засновував у віддалених селах

церковно-приходські школи. Послухати проповіді, святкові молебні о. Мустіяновича приходили парафіяни навіть з іншого боку Карпат – з Ялинкувата, Тухольки, Славська на Сколівщині. Автор теологічних праць «Короткая літургіка», «Педаліон» та ін. Дописував до руських часописів та календарів. Надіслав до редакції «Руського слова» статтю «Історія Волового». Знайдений мертвим на ґруні над Новоселицею восени 1947 р. (на переконання місцевих мешканців, закатований енкаведистами).

Микола МУШИНКА

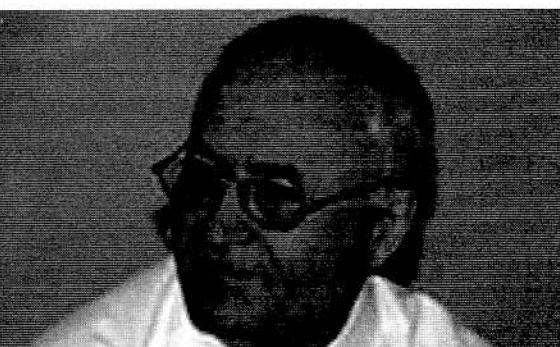
Професор, фольклорист, етнолог, дійсний член НАНУ.

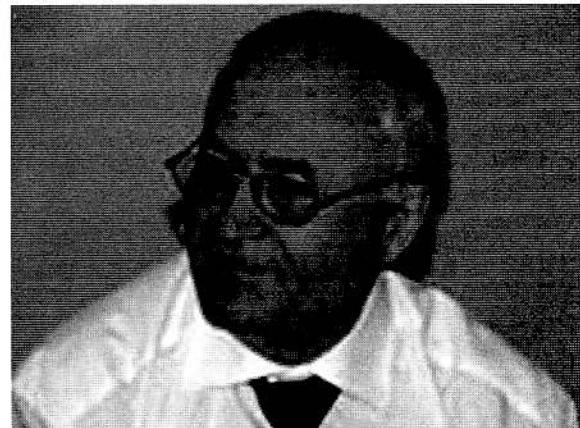
Народився 1936 р. в с. Курів на Бардіївщині (Словаччина). Член НКТ «Бойківщина». Мешкає і працює у Пряшеві. Автор численних розвідок про закарпатських бойків та Бойківщину.

Іван НІТОЧКО

Архівіст, письменник, громадський діяч.

Народився 1949 р. в с. Устянова біля Устрік Долішніх на Західній Бойківщині (нині – Польща). Закінчив Одеський сільгоспінститут, Одеський інститут політології та соціології. Працював головою Березівської районної ради та головою райдержадміністрації. Від 2003 р. – директор державного архіву Одеської області. Автор науково-довідкових видань і книги про виселення бойків 1951 р. на південь України «Остання депортaciя». Ініціатор спорудження пам'ятного знаку про виселення бойків (2011) у с. Маринове.





Ніточко Іван

Михайло ОЛЕНЮК

Вчитель.

Ініціатор створення історико-краєзнавчого музею с.Шевченкове на Долинщині (історична назва – Велдіж). Створив учнівську організацію «Рід».

Євген ОЛЕСНИЦЬКИЙ

Громадсько-політичний діяч, правник, економіст, публіцист, перекладач.

Народився 1860 р. на Тернопільщині. Закінчив філософський факультет Львівського університету.

Посол до Галицького сейму від Стрийщини (1900–1910) і голова Українського сеймового клубу. 1907–1917 рр. – посол до Віденського парламенту. Видавець «Стрийського Голосу». Член редакції «Діла» (1885–1890). Один із засновників «Руської задаткової каси» і «Руського товариства

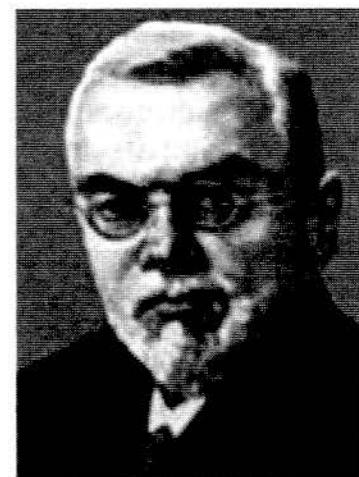


кредитового» (1894 р.), крайової господарсько-молочарської спілки «Маслосоюз» (1904–1907 рр.); у 1907–1909 рр. реорганізував товариство «Сільський господар». Референт театру «Руська Бесіда», для якого перекладав п'єси світової класики. Помер 1917 р. у Відні.

Володимир ОХРИМОВИЧ

Громадський діяч, вчений, публіцист, правник.

Народився 1870 р. у с. Велдіж на Долинщині. З 1899 р. – дійсний член НТШ, член-кореспондент Петербурзької АН. Професор права та декан Правничого факультету Українською Тайного університету у Львові (1920–1925). З 1902 р. кількаразово був головним редактором газети «Діло». Редактор-засновник і видавець газети «Стрийський голос» (1895). 1907–1908 рр. – посол до австрійського парламенту. Автор етнографічних досліджень з історії та культури Бойківщини, зокрема «Жіноча доля в Скільських горах», «Про родову спільність у Скільських горах», «Останки первісного комунізму у бойків-верховинців в Скільськім і Долинськім судовім повіті», «Звідки взялася назва «бойки». Помер 1931 р. у Львові.



Охримович Володимир

Корнелія ОХРИМОВИЧ-КУЛИК

Краєзнавець, громадська діячка.

Народилася 1888 р. в Лолині на Долинщині в родині священика. Закінчила дівочий інститут у Перемишлі. Мешкала у Велдіжі, де вела драматичний гурток, дбала про розвиток культури в селі. Емігрувала до Америки. Автор розвідок «Село Велдіж», «Звичаї Велдіжа».

Михайло ПАВЛІК

Громадсько-політичний діяч, письменник.

Народився 1853 р. Друг і соратник І. Франка, з яким разом бував у Лолині, де вивчав життя місцевих бойків. Увесь травень 1877 р. збирав у Лолині народні пісні, одночасно займаючись антирелігійною агітацією, що викликало невдоволення Франка, який збирався одружитися з місцевою попівною О. Рожкевич. Також збирав бойківські пісні у селах Долинщини і Болехівщини, проводячи серед селян просвітницьку роботу. Часто навідувався у Болехів до Н. Кобринської, якій освідчився, проте не дочекався взаємності.

Павло ПАВЛУЧКОВИЧ

Майстер із виготовлення народних інструментів, музикант-трембітар.

Народився 1925 р. у с. Тернавці на Сколівщині. Виготовляв трембіти, виконував на них мелодії. Мистецтво гри на трембіті передав своїй доньці.

Степан ПАВЛЮК

Директор

Інституту народознавства НАН України (Львів).

Народився 1948 р. у с. Волосянці на Сколівщині. Професор. Директор Інституту народознавства НАН України (Львів). Голова секретаріату Міжнародної комісії з вивчення культури населення Карпат і Балкан. Автор монографій «Народна агротехніка українців Карпат другої половини XIX ст.», «Традиційне землеробство на Україні...» та ін.

Параска ПАВЛЮК

**Народна співачка Бойківщини,
одна з найяскравіших носіїв пісенної епіки бойків кінця ХХ ст.**

Народилася у селі Волосянка на Сколівщині (уроджена Вепрів). Володіла великим за обсягом уснopoетичним репертуаром. Перші записи співачки зроблені ще 1978 р. Григорієм Дем'яном. Василь Сокіл 2009 р. уклав збірку народних пісень з голосу П. Павлюк, до якої увійшли різно жанрові твори, переважно баладного, родинно-побутового та коломийкового характеру. П. Павлюк є автором поетичних творів бойківською говіркою.

Захар ПАВЛЮХ

**Військовослужбовець,
перший генерал бойківського походження,
художник.**

Народився 1848 р. в Хащові на Турчанщині. 1860 р. закінчив Лаврівську школу. Навчався у Самбірській гімназії та на юридичному факультеті Krakівського університету. Вступив на військову службу. Був співзасновником товариства «Руська Бесіда» у Львові. Мав хист до малювання. Створив галерею полотен відомих особистостей: Тараса Шевченка, Івана Франка, митрополита Андрея Шептицького, єпископа Костянтина Ляховича, Василя Яворського, Олександра Барвінського та ін. У Національному музеї у Львові зберігаються портрети пензля З. Павлюха. Від 1893 р. служив у Перемишлі, де дослужився до звання майора і став референтом судівництва у Станіславові. На пенсію пішов у чині генерала. Після поразки ЗУНР оселився у Відні. Переїхав у Чернівці 1933 р. Помер 1934 р.

Щифан ПАВЛЮХ

Укладач першого бойківського словника.

Народився 1889 р. в Хащові на Турківщині. 1909 р. поїхав працювати до Німеччини, а через 2 роки – до Аргентини. 1921 р. повернувся у рідне село і «почав собі пригадувати слова, що їх малим чув у своїм селі, а більше ніде в світі». Відтак став першим бойківським селянином, котрий почав фіксувати говірку свого села. Доробок Павлюха увійшов до Словника бойківського говору о. Юрія Кміта.



Василь ПАГИРЯ

Письменник, краєзнавець.

Народився 1923 р. у с. Щербовець на Воловеччині. 1943 р. став артистом «Руського народного театру» в Ужгороді. Закінчив Філологічний факультет УжДУ. 1968 р. виходить першою книгою новели «Сім кроків». Вивчав долю угорського поета Шандора Петефі. У газетних варіантах видав повісті та розвідки, зокрема, «Василь Гренджа-Донський». 1993 р. вийшов друком краєзнавчий посібник «Я світ узрів під Бескидом».

Галина ПАГУТЯК

Письменниця, правозахисник.

Родом із бойківського села Уріж на Дрогобиччині. Лауреат Національної премії ім. Тараса Шевченка у галузі літератури 2010 р. Автор романів «Захід сонця в Урожі», «Урізька готика», «Слуга з Добромиля», в яких майстерно використовує ритм бойківської говірки.



Пагутяк Галина

Михайло ПАНЬКІВ

Кандидат історичних наук, заступник директора Івано-Франківського краєзнавчого музею.

Доцент кафедри етнології і археології Прикарпатського університету. Працював над формуванням експозиції музею «Бойківщина» у Долині. Досліджує питання східних меж Бойківщини.

Михайло ПАРЛАГ

Вчитель-краєзнавець.

Народився наприкінці XIX ст. на Мукачівщині. Навчався в учительській семінарії в Мукачеві. З 1921 р. працює учителем в Буковці на Воловеччині. 1926 р. збудував на власні кошти перший на Верховині «Руський народний дім» у Буковці. Організував у селі кооперативне товариство. З прибутків кооперативу купував сільгоспінвентар для потреб села та продовольство в роки економічної кризи. Колекціонував народний одяг, вивчав народну вишивку. Записував пісні, балади, коломийки, народні звичаї. Автор розвідки «Весілля в селі Буковець». Помер 1992 р.

Софія ПАРФАНОВИЧ

Письменниця, медик.

Народилася 1898 р. в Розлучі на Турківщині. Працювала лікарем. У поважному віці зайнілася літературною працею, пишучи спочатку про медицину та гігієну, а згодом захопилася художньою літературою. Автор книг «У лісничівці», «Вірний приятель», «Історія одного пса» та збірки бойківських новел «Загоріла полонина», в якій використовувала бойківську говірку Турківщини. Померла 1968 р. у США.



Ізидор ПАСІЧИНСЬКИЙ

Поет, етнограф.

Народився 1853 р. в с. Красне на Турківщині. Навчаючись у Дрогобицькій гімназії, був однокурсником Івана Франка. З дитячих літ записував пісні, байки і приповідки, писав вірші. Купив маєток у с. Задільському, де заснував Товариство Тверезості. Вірші Пасічинського друкувалися у галицьких виданнях. 1872 р. вийшла його поема «Безталанна». За легкість римування названий «соловієм Бойківщини». Помер і похований у Задільському 1930 р.

Іван ПАСЛАВСЬКИЙ

Науковець, філософ.

Народився 1945 р. в с. Волосянка Велика на Старосамбірщині. Закінчив 1969 р. Львівський університет ім. Івана Франка за спеціальністю класична філологія. Кандидат філософських наук. Дисертація присвячена філософським аспектам міжконфесійної боротьби в Україні в XVII ст. (1979). Досліджує історію української філософії та релігійно-церковного життя середніх віків і ранньомодерного часу. Автор понад 200 наукових та науково-популярних праць.

Ярослав ПАСТЕРНАК

Археолог, дослідник Бойківщини.

Народився 1892 р. в Хирові у родині священика. В 1910 році закінчив з відзнакою Перемишльську гімназію. Вступив на філософський факультет Львівського університету. Після проголошення ЗУНР 1 листопада 1918 р. – воїн VII бригади УГА. Вивчав археологію в Карловому університеті у Празі. Влітку 1928 р. повернувся до Львова, пов’язав свою долю з Науковим товариством ім. Т. Шевченка, в 1928–1939 рр. очолив музей НТШ. У 1934 р. розпочав великомасштабні дослідження Галича та інших міст Галицько-Волинської землі. Проводив археологічні розкопки у Галичі, Перемишлі, Львові, Звенигороді, Теребовлі. В 1944 р. змушений був емігрувати до Німеччини, а в 1949 р. – Канади. Автор фундаментальної праці «Археологія України». Помер 1969 р.

Михайло ПАЧОВСЬКИЙ

Педагог, фольклорист, письменник.

Народився 1861 р. у с. Добростани на Львівщині. Закінчив Віденський університет. Збирав фольклор на Долинщині і Стрийщині. 1892 р. опублікував розвідку «Про вплив християнства на усну словесність русинів». Автор двотомного дослідження «Народні думи з ілюстраціями» (1901, 1903). Від 1911 р. – директор Долинської гімназії. Писав літературознавчі розвідки та посібники для вчителів руських шкіл. Помер 1933 р. у Долині, де й похований.





Юрко ПЕТРАШЕЦЬ

Війт Перегінська на Рожнятівщині.

Народився в Перегінську на початку XIX ст. 1843 р. подарував для Гошівського монастиря дзвін вагою понад 7 тон, який коштував близько 900 американських доларів. Під час I світової війни дзвін за вказівкою австрійського уряду зняли і переплавили на гармати.

Степан ПЕТРИЧКЕВИЧ

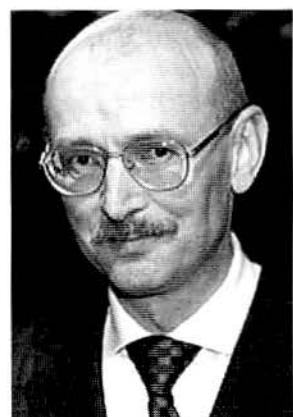
Художник.

Народився 1945 р. в с. Лип'я на Турківщині. 1949 р. виселений з родиною на заслання. Від 1960 р. мешкає у Долині. Закінчив Московський університет мистецтв. Працював художником на підприємствах Долинщини. Зробив 130 ілюстрацій до казок і легенд про Склі Довбуша в Бубнищі. Автор карикатур для місцевої преси.

Юрій ПЕРОГАНИЧ

Громадський діяч у сфері інформаційно-комунікаційних технологій.

Народився 1961 р. в с. Сможе на Сколівщині. Закінчив Київський інститут народного господарства та Інститут міжнародних відносин Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Генеральний директор Асоціації підприємств інформаційних технологій України. Ініціатор створення та один із засновників Громадської організації «Вікімедіа Україна», її виконавчий директор (з 2009). Член консультивативно-дорадчих органів при Кабінеті Міністрів України.



Пероганич Юрій

Дарія ПЕТРЕЧКО

**Громадська діячка,
краєзнавець.**

Народилася 1944 р. в с. Чорна Ліського повіту (тепер – Польща). Голова Івано-Франківського обласного товариства «Бойківщина» з 2002 р. Зібрала колекцію бойківської ноші. Автор книги «Втрачені українські села. Чорна» (2010 р.). Досліджує вишивку Західної Бойківщини.



Петречко Дарія

Богдан ПИЛИПІВ

Журналіст, краєзнавець.

Член Національної спілки журналістів України. Автор книги «Рожнятівщина. Край бойківський, чарівний», у якій відзначив 27 природозаповідних об'єктів на території Рожнятівщини.



Василь ПИЛИПЧИНЕЦЬ

Журналіст, редактор.

Народився 1956 р. в селі Лозянський (нині – Міжгірський район Закарпаття). 1979 р. закінчив навчання на факультеті журналістики Львівського держуніверситету ім. Івана Франка. Працює редактором районної газети «Верховина» (Міжгір'я). Член Національної спілки журналістів України, лауреат обласної премії в галузі журналістики (1999).

Василь ПОДОЛИНСЬКИЙ

Громадсько-політичний діяч, публіцист.

Народився 1815 р. у Біличах на Старосамбірщині. Закінчив 1841 р. Львівський університет. Рукоположений на священика 1843 р. Під час революції 1848 р. написав і намагався видати брошуру «Слово перестороги», в якій обґрутував право українців на національну незалежність у контексті національного визволення інших поневолених слов'янських народів. Заснував 1859 р. у Маневі на бойківсько-лемківському пограниччі першу та єдину на увесь Ліський повіт (нині Польща) народну школу.

Марія ПОДОРОЖНЮК

**Громадська діячка,
заслужений працівник культури України.**

Мешкала в Рожнятові. Очолювала Рожнятівський осередок науково-культурологічного товариства «Бойківщина». Автор розвідок про звичаї та обряди Східної Бойківщини.

Вінцент ПОЛЬ

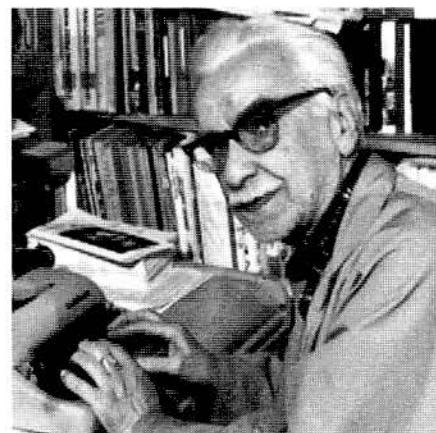
Польський поет, географ та етнограф.

Народився 1807 р. Закінчив філософський факультет Львівського університету. 1836 р. мешкав у Кальниці на бойківсько-лемківському пограниччі. 1841–1844 рр. провадив дослідження східних Карпат, зокрема Бойківщини. Виводив назvu групи «бойки» від румунського слова *bou*, що означало віл, аналогічно до польських «*bujak*», «*bojek*», «*bojak*». Помер 1872 р.

Степан ПОПЕЛЬ

Шахіст, філолог.

Народився 1907 р. в с. Комарники на Турківщині. Світський секретар митрополита Андрея Шептицького. Під прізвищем Попеля жив у Мюнхені Степан Бандера. Чемпіон Парижа з шахів 1949–1955 рр. Відомий шахіст. Дослідники уважають с. Попеля неофіційним чемпіо-



Попель Степан



Наталя Кляшторна

ном світу з шахів. Працював професором французької філології в університеті Північної Дакоти, США.

Климентина ПОПОВИЧ-БОЯРСЬКА

Педагог, письменниця, громадсько-культурна діячка.

Народилася 1863 р. у с. Велдіж на Долинщині. Після закінчення Львівської гімназії вчителювала. Разом з Н. Кобринською та У. Кравченко була активісткою жіночого руху Галичини. Авторка ліричних віршів, оповідань, спогадів про І. Франка, етнографічних розвідок про народні вишивки. Померла 1945 р. на Тернопільщині. У 1990 р. у Львові видано її збірку «Твори».

Ігор ПУКШИН

Юрист, підприємець, благодійник.

Народився 1965 р. в с. Нижня Яблунька на Турківщині. Працював експертом-радником у Міністерстві економіки, радником віце-прем'єр-міністра з правових питань, начальником юридичного управління Фонду держмайна, 1996–1998 рр. – заступником Міністра юстиції. Від 1998 р. очолює Центр розвитку українського законодавства. Із жовтня 2006 р. – заступник Глави Секретаріату Президента України. Під час кризи, пов’язаної з достроковими парламентськими виборами 2007 р., забезпечував правовий захист позиції президента. Керуючий партнер адвокатського об’єднання «Адвокатська фірма «Пукшин і Партнери». Заснував благодійний фонд, сприяє розвитку спортивної та освітньої сфери на Бойківщині, фінансово підтримує культурні заходи, спрямовані на підтримку бойківської самоутності.

Софія РАБІЙ-КАРПІНСЬКА (Софія Рабіївна)

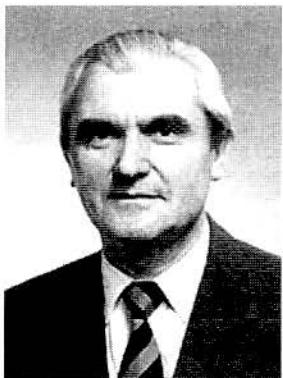
Мовознавець-діалектолог.

Народилася 1908 р. в Самборі в родині греко-католицького священика Франца Рабія. Дослідниця бойківських говірок. Учениця відомого мово-знатця Івана Зілинського. Закінчила філософський факультет Ягеллонсько-го університету. 1930 р. здобула науковий ступінь магістра філософії зі слов'янської філології. 1934 р. захистила докторську дисертацію «Діалект бойків». Автор численних розвідок про бойківський говір. Ареал поширення бойківських говірок на заході визначала до рік Солинки і Ослави.

Ярослав РАДЕВИЧ-ВИННИЦЬКИЙ

Мовознавець, професор філології, громадський діяч.

Народився 1941 р. у Корчині на Сколівщині. Доцент Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Фахівець із загального мовознавства і лінгводидактики. Редактор трьох томів наукових збірників із бойківської проблематики «Бойківщина» і «Бойки», які побачили



Радевич-Винницький
Ярослав



Райнфус Роман

світ у Дрогобичі 2002, 2004 і 2007 рр. Праця Я. Радевича-Винницького «Мова і нація» (у співавторстві з Василем Іванишиним) витримала п'ять видань. Головний редактор від 2000 р. «Літопису Бойківщини» – єдиного спеціалізованого бойківського часопису в Україні і світі. Живе і працює у Дрогобичі.

Роман РАЙНФУС

Видатний польський етнограф.

Народився 1910 р. у Переворську, Польща. Автор понад 30 статей і праць з ділянки народної культури лемків (найважливіша – «Łemkowie jak grupa etnograficzna» (1948), про лемківсько-бойківське пограниччя тощо. Автор фундаментальної розвідки «Ze studiow nad kultura materialna Bojków». Окреслив межі етнографічної Бойківщини, зокрема на найдискусійнішому в наукових колах відтинку – західному.

Франтішек РЖЕГОРЖ

Відомий чеський етнограф.

Народився 1857 р. Мешкав у Галичині упродовж 1877–1890 рр. Вивчав побут, звичаї, народну медицину русинів, зокрема бойків. 1891 р. проводив дослідження в селі Болехів, яке мешкала патріархальщина. Спілкувався з старожитами, які мешкали в селі Болехів.

Імя РИБЧИЧ

Засновник української газовидобувної індустрії, вчений-винахідник, благодійник.

Народився 1949 р. в с. Ільник на Турківщині. Родовід веде від православного шляхетського роду Ільницьких. Закінчив Івано-Франківський інститут нафти і газу. Кандидат технічних наук, автор понад 70-ти наукових праць. 1996–1997 рр. – генеральний директор ДП «Укрбургаз». 1998 р. – генеральний директор ДК «Укргазвидобування». 2004–2005 рр. – заступник голови правління НАК «Нафтогаз України». Стояв у витоків Бойківської громади м. Києва, всіляко сприяв проведенню бойківських культурних заходів у столиці та на рідних землях.



Рибнич Ім'я



Михайло РЕВАКОВИЧ

Священнослужитель, краєзнавець.

Парох с. Волосяники на Сколівщині. Організатор «Просвіти» та позичкової каси у селі. Знавець природи та тваринного світу Карпат.

Дарія РИХТИЦЬКА

**Поетеса, педагог,
активістка жіночого руху.**

Народилася 1930 р. в Рожнятові. Із середини 70-х рр. почала друкуватися в українській пресі за кордоном. Авторка поетичних збірок. Працювала учителем. Від 1994 р. відвідує рідний край, організовує творчі вечори. Мешкає в Детройті. Співпрацює з об'єднанням «Письменники Бойківщини».

Марія РОЗЛУЦЬКА

Народна співачка.

Народилася у с. Вовче на Турківщині. Воло-діє неповторним тембром голосу, виконує співані бойківські коломийки про жіночу долю під пищавку (сопілку).



Розлуцька Марія

Ольга РОШКЕВИЧ

Перекладач, збирач фольклору.

Народилася 1857 р. Була нареченою Івана Франка, з яким познайомилася у бойківському селі Лолині (нині – Долинського району Івано-Франківської області), де мав парафію її батько. Під упливом Франка зібрала весільні пісні й обряди в селі Лолин, опрацьовані Франком і опубліковані 1886 р. у «Зорі» під назвою «Obrzędy i pieśni weselne ludu ruskiego we wsi Lolinie, pow. Stryjskiego» («Zbiór wiadomości do antropologii krajowej»).

Василь РОЖКО

Народився 1980 р. у Львові. Закінчив Національний університет «Львівська політехніка». Від 2005 р. – директор Державного історико-культурного заповідника Тустань. Попередньо захистив 2010 р. дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата архітектури за темою «Методика досліджень та графічної реконструкції дерев'яної наскельної архітектури». Упродовж 1999–2006 рр. організував та провів на території Бойківщини понад 30 молодіжних виховних таборів. Від 2006 р. – організатор Міжнародного Фестивалю середньовічної культури «Ту Стань!» в селі Урич на Сколівщині.





Михайло РОЖКО

Народився 1939 р. в с. Небилів на Рожнятівщині. Від 1978 р. під керівництвом проф. Л. Крушельницької здійснював польові археологічні студії Тустані. Ставши науковим співробітником відділу археології Інституту суспільних наук АН УРСР (тепер Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України), самостійно очолив археологічну експедицію з вивчення Урицьких скель. В 1996 р. побачила світ монографія М. Рожка «Тустань – давньоруська наскельна фортеця», яка 1997 р. на IV Міжнародному книжковому форумі у Львові отримала перше місце в номінації «Україна, краєзнавство, історія». Крім наскельних пам'яток, вивчав Карпатську лінію оборони, шляхи і заселення Карпат, дерев'яне будівництво пам'яток з наскельною забудовою IX–XIV ст. Помер 2004 р.

Михайло РОМАНОВИЧ

Поет. Педагог.

Народився в с. Явора на Турківщині. Вчителював і мешкав у Турці. Автор поетичних збірок. Написав слова до «Бойківської величальної» (музика – Петра Зборовського).

Михайло РОШКО

Філолог, письменник, літературознавець.

Народився і виріс у смт. Міжгір'ї. Рід Рошків – із с. Верхній Бистрий. Кандидат філологічних наук, доцент, завідувач об'єднаної кафедри зарубіжної літератури і французької мови, заступник декана факультету романо-германської філології Ужгородського Національного університету. Автор художніх творів («Кривавий місяць над Минчелом», «Коли шепоче дощ»), наукових монографій та навчальних посібників. Пише українською, російською та верховинською говіркою.

Ніль САВАРИН

Член товариства «Бойківщина», єпархіальний єпископ Едмонтонський.

Народився 1905 р. в м. Старий Самбір. 1931 р. по закінченні богословських студій від Перемишльського єпископа Йосафата Коциловського прийняв священичі свячення. Після приїзду до Канади душпастирював і був ігуменом у монастирі в Мондері. 1943 р. відбулася номінація о. Ніля на єпископа-помічника владики Василя Ладики. З листопада 1956 р. став єпархіальним єпископом Едмонтонським. Помер 1986 р.

Ольга САМБОРСЬКА

Народилася 1967 р. у селищі Криве Озеро на Миколаївщині в родині депортованих із Західної Бойківщини. Створила інтернет-портал «Домів» на-



Наталя Кляшторна

Digitized by srujanika@gmail.com

сильно виселених 1951 р. західних бойків. Керівник проекту «Забуті мешканці Бескидів у світлі їхніх життєвих історій» (2012). Мешкає у Берліні.

Щасний САЛАМОН

Греко-католицький священик, публіцист, фольклорист, знайомий Івана Франка.

Народився 1844 р. у с. Комарники на Турківщині. Виступав проти латинізації греко-католицького обряду, боровся з пияцтвом серед бойків. Своє ім'я Фелікс писав не у латинській, а у слов'янській версії – Щасний. Володів 5 мовами. Записав у Комарниках та околицях Турки кілька тисяч бойківських коломийок, які видав збіркою «Коломыйки и шумки» (1864), дописував у газети «Слово», «Новый Проломъ», «Русская Рада». Помер 1900 р., похований під престолом храму, збудованого за власні кошти.



Саламон Щасний (Фелікс)

Щасний СЕЛЬСЬКИЙ (Фелікс Станіславович)

Лікар, громадський діяч.

Народився 1852 р. Медичну освіту здобув у Віденському університеті. Працював керівником відділу Львівської поліклініки. Дійсний член НТШ (з 1899), член Найвищої Ради Здоров'я Австро-Угорщини. Голова товариства «Народна торгівля». Приятель І. Франка, якого Щ. Сельський підтримував матеріально. Від 1919 р. жив у Болехові. Член першого соціалістичного гуртка. Разом з керівниками гуртка І. Франком та М. Павликом суджений у процесі 1877 року. Помер 1922 р. Похований у Вигодівці біля Гошева у власному маєтку.

Тетяна СЕНІВ

Директор музею, фотомитець.

Народилася 1972 р. Закінчила Івано-Франківський університет ім. В. Степанника. Вчитель за освітою. Директор Долинського краєзнавчого музею «Бойківщина» Тетяни і Омеляна Антоновичів. Сприяє діяльності Долинського народного фотоклубу «Промінь».

Амброзій СЕНИШИН

Член товариства «Бойківщина» у США. Митрополит Української греко-католицької церкви у США з осідком у Філадельфії.

Народився 1903 р. в Старому Самборі. Навчався у Львівській гімназії, монастирях святого Онуфрія у Лаврові, в Добромилі та Кристинополі. 1931 р. висвячений на священика. Вивчав філософію у Варшавському університеті. 1933 р. виїхав до США і отримав парафію в Чікаго. 1942 р.



папа іменував о. Амброзія єпископом. Організував 1946 р. Комітет допомоги українським утікачам. Надав необхідну допомогу, щоб понад 100 000 українців переїхали з німецьких таборів до Америки. 1948 р. став вікарієм Філадельфійської екзархії. 1961 р. – митрополит Української греко-католицької церкви у США. Був активним членом товариства «Бойківщина». Організовував нові парафії, школи, видавав церковні журнали. Пішов із життя 1976 р.

Любомир СІКОРА

Голова науково-культурологічного товариства «Бойківщина».

Народився 1945 р. в с. Гаї Нижні на Дрогобиччині. Закінчив Львівський політехнічний інститут. Працював начальником конструкторсько-технологічного бюро Дрогобицького заводу автомобільних кранів. 1990–1992 рр. – перший заступник голови Дрогобицького райвиконкому. Засновник часопису «Провісник» і видавництва «Бескид». Один із засновників Малої академії мистецтв для обдарованих дітей у с. Підбуж на Дрогобиччині. Ініціатор створення меморіально-ландшафтного заповідника «Нагуєвичі» та Центру франкознавства у с. Нагуєвичі. 1992 р. заснував часопис «Бойки», який згодом переріс в альманах, науковий збірник «Бойківщина» (2003). Один з ініціаторів відродження товариства «Бойківщина» на рідних землях та Асоціації товариств українців Карпатського краю «БоГуЛем».

Лука СИЧ

Педагог, режисер.

Працював директором Долинської семирічної школи, був режисером драматичного гуртка «Рідної школи». 1934 р. інсценізував повість Івана Франка «Захар Беркут». Знищений більшовиками 1940 р. у Станіславській тюрмі.

Роман СКВОРІЙ

Народився 1927 р. на Сокальщині. Закінчив Харківський державний бібліотечний інститут. Завідував Болехівською районною бібліотекою. Займався краєзнавством, досліджував життя і творчість Н. Кобринської. Автор книги «На Болехівських видноколах», етноісторичного нарису «Розгадка Бубнища», дослідження про населені пункти Долинщини і Рожнятівщини «Відлуння середньовіччя». З власної ініціативи 1967 р. заснував у Болехові краєзнавчий музей. Написав пісню про Болехів. Почесний член спілки краєзнавців Прикарпаття. Помер 1996 р. у Болехові.

Михайло СКОРИК

Педагог, етнограф, письменник.

Народився 1895 р. у с. Лука на Самбірщині. Закінчив філософський факультет Віденського університету. Був членом ініціативної групи із засну-

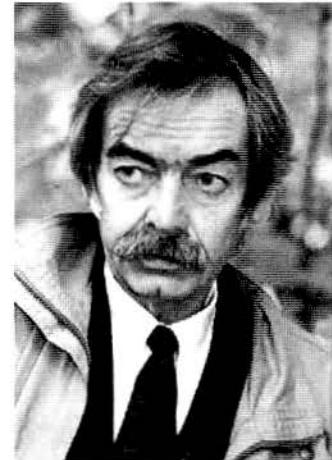


вання товариства «Бойківщина» у Самборі. 1928 р. обраний секретарем товариства. Збирав історичні та етнографічні матеріали про Бойківщину. З 1941 р. працює в Інституті фольклору та етнографії у Львові. У березні 1947 р. призначений виконувачем обов'язків директора відділення ІМФЕ АН УРСР, а вже у жовтні разом із родиною вивезений на заслання. Звільнений 1957 р. Останні роки життя мешкав у Дубині на Сколівщині. Помер 1981 р. Похований у Львові.

Петро СКУНЦЬ

Поэт.

Народився 1942 р. у Воловому (присілок Прожідній) на Закарпатті. Автор збірок «Сонце в росі» (1961), «Верховинська пісня» (1962), «Всесвіт, гори і я» (1970). Книга «Один» (2000) – своєрідний підсумок 40-річної письменницької діяльності. Лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка 1997 р. за збірку поезій «Спитай себе». Помер 2007 р. в Ужгороді.



Скунць Петро

Микола СЛАВИЧ

Бойківський скрипаль, громадський діяч.

Народився в с. Боберка на Турківщині. Навчився грати на скрипці у Сибіру, де відбував заслання з родиною. Віртуозно володіє скрипкою, знає незліченну кількість бойківських мелодій. Пізніше мешкав у с. Чорнобаївка на Херсонщині, грав на скрипці у складі бойківського ансамблю вихідців із Турківщини. В останні роки виступає з музикантами із с. Михайлівка на Херсонщині, родиною Макухів. Постійний учасник бойківських заходів – фестин у Турці, фестивалів, конкурсів. Очолював херсонський осередок товариства «Бойківщина».



Славич Микола

Лука СНІГУР

Народний майстер бойківської дерев'яної архітектури, різьбар.

Народився 1846 р. у селі Погар на Сколівщині. З 20-ти років працював у майстра Арвая, з яким споруджував дерев'яні церкви, пізніше будував самостійно. Авторству Снігура приписують понад 50 будівель різного призначення, з яких близько 35 дерев'яних церков бойківського типу. Найкращі з них – Росохачі, Оряві, Кривому, Климці на Сколівщині, а також у селах Верхньому Гусному (1890), Маткові (1899) на Турківщині. Перебудовував церкви у селах Івашківці та Лосинець у 1892 р. Автор іконостасів у Кривому, Радичі, Довжках. 1890 р. ремонтував церкву у селі Радич. Роботи Л. Сні-



гуря відзначаються досконалістю будівельних конструкцій та оригінальних архітектурних форм, зокрема струнких багатоступінчатьих бань. В селі Сможе на Сколівщині збереглася дерев'яна тризрубна та триверха церква святого Михаїла, зведена Л. Снігуром у 1874 р. Помер 1928 р. в рідному селі. По його смерті бойківська традиція дерев'яного культового будівництва вже не мала такої популярності, як за життя майстра.

Роман СЛИВКА

Географ. Політолог.

2002 р. захистив кандидатську дисертацію «Етнографічне дослідження Бойківщини». Доцент кафедри географії та природознавства Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника.

Володимир СЛИВКА

Народився у Тишові на Воловеччині. Академік. 1988–2004 рр. – ректор Ужгородського національного університету. Помер 2004 р. за загадкових обставин. Похований в Ужгороді.

Ганна СМОЛІЙ-МИХАЙЛЕНКО

Дисидент, неоголошений член Української Гельсінкської групи.

Народилася 1929 р. в с. Михнівець Турківського повіту (нині – Польща). Навчалася у Львівському учительському інституті. Після виселення на Одещину вчителювала, поширювала українську літературу, заохочувала розмовляти українською. Була членом Одеської правозахисної групи. Редактувала і друкувала матеріали про репресії в Україні, які йшли до самвидаву. Заарештована 1980 р., засуджена до примусової міри медичного характеру. В Казанській психлікарні та інших психіатричних закладах утримувалася понад 8 років. Під тиском світової громадськості 1988 р. була звільнена. Брала активну участь у громадському житті м. Одеси. Нагороджена 2004 р. орденом княгині Ольги III ступеня.

Ігор СМУТОК

Історик, дослідник шляхетських родів.

Народився 1974 р. Навчався у Київському університеті ім. Тараса Шевченка. Доцент Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка. Вивчає історію дрібношляхетських родів Перемишльської землі XVI–XVIII ст., зокрема вихідців із сіл та містечок Бойківщини.

Йосип СОЗАНСЬКИЙ

Журналіст. Громадський діяч.

Народився 1940 р. у с. Гусний на Турківщині. Упродовж десятиліть працював у районній газеті у Турці. Лауреат всеукраїнських журналістських



Наталя Кляшторна

Digitized by srujanika@gmail.com

премій. Заступник голови Асоціації «Письменники Турківщини», заступник голови товариства «Бойківщина ХХІ ст.». Висвітлює бойківське культурне життя.

Василь СОКІЛ

Фольклорист, збирач усної словесності.

Народився 1954 р. в с. Волосянці на Сколівщині. 1990 р. захистив кандидатську дисертацію «Топонімічні легенди та перекази українців Карпат». Автор монографії «Народні легенди та перекази українців Карпат». Упорядкував та опублікував книгу топонімічної прози «Писана Керниця». Працює у відділі фольклористики Інституту народознавства НАН України. Співавтор збірника усної словесності бойківських сіл Волосянки, В. Рожанки та Ялинкуватого на Сколівщині «Фольклорні матеріали з рідного краю» (1998).

Ганна СОКІЛ

Фольклорист, збирач усної словесності.

Народилася 1956 р. у В. Рожанці на Сколівщині. Доцент кафедри фольклористики Львівського національного університету ім. Івана Франка. Співавтор збірника усної словесності «Фольклорні матеріали з рідного краю» (1998).

Ярослава СОКІЛ

Фольклорист, музикант, виконавиця бойківських співанок і коломийок.

Народилася у с. Волосянка на Сколівщині. Грає на скрипці, інших народних інструментах. Створила дитячий фольклорний ансамбль «Феся», який вважається одним з найкращих бойківських дитячих колективів у Галичині.

Ольга СОЛЯР

Фольклористка, філолог, культурний антрополог.

Народилася в українській родині на півночі Польщі. Кандидат філологічних наук. Працює в Державній вищій східноєвропейській школі в Перемишлі. Вивчає словесну магію. Проводить польові дослідження на терені Бойківщини. У складі групи «Магурич» упорядковує бойківські цвінтари на терені Польщі та в селах українсько-польського пограниччя.



Соляр Ольга

Данило СТАХУРА

Адвокат, громадський діяч.

Народився 1860 р. в селі Поляни біля Дуклі на Лемківщині. Закінчив юридичний факультет Львівського університету. Прибув до Самбора 1891 р., де



працював в окружному суді та краївим адвокатом. Обраний 1918 р. головою міста Самбора. Був членом Української Національної ради у Львові. Після упадку ЗУНР переходить кордон на Закарпаття, працює суддею в Берегові. Чотири кімнати свого будинку по вул. Тихій у 1932 р. передає у безоплатне користування музеєві «Бойківщина» на 10 років. У Берегові засновує філію «Просвіти», співпрацюючи з ужгородською «Просвітою» та товариством «Лемківщина» у Сяноці. Помер 20 грудня 1938 р. у Празі.

Гіядор СТРИПСЬКИЙ

Філософ, етнограф.

Народився 1875 р. на Мукачівщині. Закінчив Будапештського університету, отримав ступінь доктора філософії. Писав твори українською мовою під впливом Івана Франка та Володимира Гнатюка. Упродовж 1900–1946 рр. займав посаду хранителя Угорського Національного музею. Член Наукового товариства ім. Шевченка у Львові. За завданням редакції газети «Наука» побував на Верховині, 1907 р. опублікував нарис «Записки із Верховини» під псевдонімом Білецький. Опублікував цілий ряд досліджень підкарпатської старовини. У статті «Угро-руські літописні записи» подає інформацію про «Гуцливську літопись». Разом з І. Франком, В. Штефаном та священиками Сколівщини спричинився до заснування читальні «Просвіти» у Скотарському на Воловеччині – першої на Верховині.

Степан СТОЙКО

**Доктор біологічних наук, натураліст,
учений у галузі лісової геоботаніки та фітогеографії.**

Народився 1920 р. в с. Кричево на Закарпатті. Навчався на лісогосподарському факультеті Львівського сільськогосподарського інституту. Захистив докторську дисертацію про дубові ліси Карпатської гірської системи. Перший учений України, якому вручили в Європейській Раді в Страсбурзі Золоту медаль ім. Петера Йозефа Ленне за заслуги в охороні природи. Нагороджений медаллю Бещадського національного парку у Польщі, розташованого на історичній Бойківщині. Проводив ландшафтно-екологічні дослідження в Карпатах та басейні Дністра. Дотримується думки, що внаслідок тривалого нерационального природокористування в Карпатах порушено екологічний баланс, і це спричиняє появу таких стихійних процесів, як повені, вітровали, снігові лавини.

Федір ТАРАХОНИЧ

Народився у с. Репинний Воловської округи на Закарпатті. Виготовляє трембіти. Грає на бойківських традиційних інструментах.



Тарахонич Федір



Гілярій ТАРНАВСЬКИЙ

Посол до Польського Сейму від Самбірського, Старосамбірського і Турківського повітів.

Народився 1889 р. в с. Биків Самбірського повіту. 1914 р. мобілізований до австрійського війська. Потрапив у російський полон, використав час полону для самоосвіти. Після повернення організував у Бикові «Просвіту», віддав під читальню половину власного будинку. Для викорінення пияцтва і паління створив товариство «Відродження». Організував будівництво молочарні. 1935 р. УНДО висунуло Г. Тарнавського кандидатом у посли до сейму Польщі. Виступав проти пактізації сіл Самбірщини. Брав участь у судових процесах над політ'язнями. 21 листопада 1939 р. заарештований органами НКВД. Розстріляний у Катині згідно з рішенням ЦК ВКП(б) від 5 березня 1940 р. В катинському списку значиться за номером 856.

Юрій ТАРНАВСЬКИЙ

Поет, прозаїк, перекладач, науковець.

Народився 1934 р. у Турці. Виїхав до США 1952 р. За фахом – інженер-електронщик. Доктор математичної лінгвістики, професор Колумбійського університету США. 1981 р. захистив дисертацію з лінгвістики. Один із засновників Нью-Йоркської Групи, співзасновник і співредактор її літературно-мистецького річника «Нові Поезії». В 60-х рр. писав лише англійською. В 90-х рр. повертається до української. Автор поетичних збірок та прозових творів.

Михайло ТИВОДАР

Провідний етнограф Закарпаття, доктор історичних наук.

Народився 1936 р. в с. Бедевля на Тячівщині. 1994 р. захистив кандидатську дисертацію про традиційне скотарство у Карпатах. Також працював над темою про землеробство бойків Закарпаття. Автор фундаментальної праці «Етнографія Закарпаття», в якій наведене детальне етногеографічне районування краю та розглянута традиційна культура усіх етнографічних груп Закарпаття, зокрема бойків.

Ярослав ТИРИК

Краєзнавець, вчитель-географ.

Народився 1951 р. в Бережку на Турківщині. Автор краєзнавчих розвідок, туристичних маршрутів Бойківщиною. Лауреат літературного конкурсу ім. Мирона Утриска. Остання праця – про шкільництво на Турківщині.

Василь ТИСЯК

Тенор світової слави.

Народився 1899 р. у с. Ведіж на Долинщині (нині – Шевченкове). Навчався у Львові, Варшаві, Празі й Мілані. Лауреат конкурсу співаків у Відні

(1932). З 1933 р. – співак Варшавської Опера. 1941–1944 рр. – перший тенор Львівського Оперного Театру. Співав на десяти мовах, був зainятий у 56 операх, у 14 з яких виконував головні ролі: Фауст (в одноіменній опері Ш. Гуно), Каварадоссі («Тоска» Дж. Пуччині), Хозе («Кармен» Ж. Бізе), Радамес («Аїда» Дж. Верді). З 1945 р. мешкав у Канаді. Похований у Торонто.

Олекса УЛИНЕЦЬ

Поет.

Народився 1903 р. у Тишові на Воловеччині, Закарпаття. У 15 років пішов із рідного села на заробітки. Працюючи упродовж 27 років у різних країнах, створив понад 1 000 пісень на бойківській коломийковій основі. Основні мотиви пісень – розмова з батьківщиною: «Чуєш, брате», «Линуть вісті», «Тяжко мені на чужині», «Верховино, світе милий» та ін. Із 1944 р. працює в Чинадієві на деревообробному комбінаті. 1958 р. виходить перша книга О. Улинця «Украдене щастя», 1967 р. – «Пісне наша – доле наша», 1973 р. – «З коломийкою по світу». Помер 1978 р.

Корнило УСТИЯНОВИЧ

Художник, письменник, поет, громадський діяч.

Син Миколи Устияновича. Співавтор іконостасу та ікони-фрески св. Димитрія в храмі с. Підгородці. Краєзнавець. Опублікував дослідження про вбивство князя Святослава в Карпатах. Автор нарису «Путь за Бескид». Помер 1903 р.

Микола УСТИЯНОВИЧ

Священнослужитель, краєзнавець, письменник, поет та діяч Головної Руської Ради.

Народився 1811 р. у Миколаєві на Львівщині. Товаришивав з Маркіяном Шашкевичем. 1842–1870 рр. мав парафію у Славську на Сколівщині. Делегат з'їзду руських учителів у Львові 1848 р. Був ініціатором з'їзду «Собору руських учених» (1848). Автор краєзнавчих розвідок про Скільську Верховину, художніх повістей з бойківського життя «Месть верховинця», «Страсний четвер» та ін. Збирав фольклор. Саме на Скільській Верховині (нині – гірські села Сколівського району Львівщини) написав свого вірша «Верховинець», слова якого на музику поклав М. Лисенко. Пісня «Верховино, світку ти наш» уважається чомусь гуцульською народною піснею.



Устиянович Микола



Мирон УТРИСКО

**Правник, громадський діяч,
дослідник Бойківщини.**

Народився 1908 р. На Турківщині заснував філії «Просвіти», «Сільського господаря», кооперативи, проводив антиалкогольні кампанії. В 30-х рр. працював адвокатом у Турці. В 1944 р. виїхав до Німеччини, а відтак до США. На еміграції – голова товариства «Бойківщина», редактор і видавець «Літопису Бойківщини». Редактор монографії «Бойківщина» (1980 р.) Помер 1988 р. у Філадельфії, після чого бойківське товариство очолила дружина – Галина Утриско.



Утриско Мирон

Ілля-Роман ФЕДАК

Перший секретар товариства «Бойківщина» у Великобританії.

Народився у с. Ластівка на Дрогобиччині (тепер – Турківський район). У Великобританії став співорганізатором створення бойківського товариства. Працює головою ревізійної комісії товариства «Бойківщина».

О. Іван ФЕДЕВИЧ

Священнослужитель, громадський діяч.

Народився 1883 р. на Самбірщині. 1911–1930 рр. – катехит у Турці. Створив мережу читалень «Просвіта» на Турківщині з філією у Турці. Після I світової війни відкривав кооперативи та гуртки «Сільського господаря». Був одним із 19-ти священиків, які під керівництвом митрополита А. Шептицького стали членами Української Національної Ради. Помер у Турці 1939 р. Похований з великими почестями.

Володимир ФЕДИНИШНЕЦЬ

Прозаїк, поет, публіцист.

Народився 1945 року в с. Репинний на Закарпатській Верховині. Закінчив філологічний факультет Ужгородського державного університету. Автор збірок поезій «Білий камінь», «Секунди серця», «Сині серпантини», «Симетрія», «Едельвейси», «Срібні силуети»; повістей та оповідань «Свято білої музейної ворони»; книг для дітей «Михайлікові голуби», «Хитрун Мішел», «Півник-скрипаль»; перекладів з вірменської, давньоруської, угорської мов. Лауреат премій імені Ф. Потушняка та імені О. Духновича. Ав-



Фединишнєць Володимир



тор повісті «Останній опришок» та роману «Бранці лісу» про Ілька Липея – верховинського опришка 20-х рр. ХХ ст.

Ярослав ФЕДОРИШИН

Режисер, артист.

Народився 1955 р. в Хабаровському краї. 1961 р. родина повертається в с. Надіїв на Долинщині. Закінчив Харківський інститут мистецтв, факультет режисури Державного інституту театрального мистецтва у Москві. 1980 р. заснував Львівський духовний театр «Воскресіння». Художній керівник Міжнародного театрального фестивалю «Золотий Лев». Створив понад 30 театральних вистав.

Іван ФИЛИПЧАК

Педагог, музеєзнавець, громадський діяч, письменник.

Народився 1871 р. в с. Лішня на Сяніччині. Закінчив філософський факультет Львівського університету. Від 1900 р. живе і працює у Самборі. Під час існування УНР працював інспектором шкіл у Вінниці. 1920 р. повертається до Самбора, працює викладачем в гімназії та семінарії. Від 1932 р. – директор музею «Бойківщина». Заарештований органами МДБ у листопаді 1944 р. Засуджений Дрогобицьким військовим трибуналом на 15 років таборів. Помер у таборі в Тайшеті 21 жовтня 1945 р.

Іван ФРАНКО

Прозаїк, поет, етнограф.

Народився 1856 р. в Нагуєвичах. Відвідував Бойківщину під час Мандрівки української студентської молоді 1884 р. 1876 р. із групою львівських студентів побував у Людвикові (тепер – Мислівка), за мотивами життя в цьому селі написав оповідання «Сам собі винен». Бував у Сенечові, Вишкові, Велдежі, Мізуні, Тисові, Витвиці. У Roztochках на обійсті П. Бартківа коштував воду з цілющого джерела. 1904 р. разом із Ф. Вовком керував етнографічною експедицією на Бойківщині. В художніх творах «Вугляр», «Лесишина челядь», «Захар Беркут», «Борислав сміється», «Украдене щастя», «Петрії і Довбущуки», «Панські жарти», «Учитель» та ін. відобразив життя Бойківського краю. Товаришивав із духовенством Бойківщини – о. Набитовичем із Головецького, о. Даниловичем із Підгородців, о. Вендреловичем з Вовчого і Борині, о. Кузівим з Дильтівкою, о. Саламоном з Комарників, о. Михайлом Зубрицьким із Мшанця. 1890 р. був заарештований у Дильтівці над Сяном. Пізніше події на Турчанщині



Франко Іван



Наталя Кляшторна

назвав «турецькою Одісеєю». І.Франко був закоханий у Ольгу Рошкевич з Лолина та Кліментину Попович з Велдіжа.

Ольга ФРАНКО (ХОРУЖИНСЬКА)

Громадська діячка і видавець, дружина Івана Франка.

Народилася 1864 р. в селі Бірки на Харківщині в родині дрібного поміщика. Закінчила Харківський Інститут шляхетних дівчат, вищі жіночі курси в Києві. І. Франко і О. Хоружинська повінчалися 1886 р. у церкві бойківського села Бусовиська на Старосамбірщині. Авторка розвідки «Карпатські бойки і їх родинне життя» (альманах «Перший вінок», 1887). Разом з Іваном Франком видавала журнал «Життя і Слово» (1894–1897). Померла 1941 р.

Олексій ФРИЩИН

Художник, педагог, музейник.

Народився 1942 р. в Ракові на Долинщині. Закінчив Ленінградський інститут живопису. Працював викладачем у художніх школах. Заснував Болехівську дитячу художню школу, де був директором. Працював директором Долинського музею «Бойківщина». Працює в галузі живопису і графіки.

Михайло ХАЙ

Музикознавець, музикант.

Народився 1946 р. в с. Лютовиська на Старосамбірщині. Доктор мистецтвознавства, професор. Етномузиколог, завідувач лабораторії музичної етнографії Національної музичної академії ім. П. Чайковського, лірник і бандурист. Автор монографії «Музика Бойківщини» та багатьох статей з народного виконавства бойків.

Іван ХЛАНТА

Фольклорист, мистецтвознавець.

Народився 1941 р. в с. Копашнево на Тячівщині в Закарпатті. Упродовж десятиліть записує від бойків Закарпаття легенди, перекази, коломийки, прислів'я. Все це знайшло відображення на сторінках численних книг. Загалом видав понад 80 збірників народної творчості та бібліографічних покажчиків. Упорядник збірників «Легенди Міжгірщини» та «Народні пісні українців Банату». Доктор мистецтвознавства.



Хланта Іван

Теодор ЦАРИК

Лідер бойківської діаспори в США, меценат.

Народився 1924 р. в с. Белеїв на Долинщині. В роки ІІ світової війни емігрував. Мешкає поблизу Вашингтона. Утримує ферму великої рогатої



худоби. Бере активну участь у житті бойківської та української громад у США. Очолює товариство «Бойківщина» у США. Є жертвовавцем на бойківські імпрези, фінансово підтримує видання «Літопису Бойківщини». Збирає матеріали про рідне село, пише спогади та краєзнавчі розвідки.

Михайло ЧЕРЕШНЬОВСЬКИЙ

Скульптор, різьляр.

Народився 1911 р. в с. Стежниця Ліського повіту (нині – Польща). В дитячі роки різьбив іграшки, щоб заробити на прожиття. Вивчав скульптуру в Krakівській школі декоративного-ужиткового мистецтва. У Krakові познайомився з Оксаною Винник із Долини. Улітку 1939 р. відкрив майстерню народної дерев'яної різьби у Болехові, яка виготовляла декоративні вироби з дерева, що користувалися попитом. Навчав здібну місцеву молодь. 1944 р. вступив до лав УПА; пробиваючись із групою на Захід, отримав поранення. По війні відкрив майстерню декоративної різьби у Німеччині. 1947–1951 рр. – працював скульптором. 1951 р. переселився до США. Створив архітектурний ансамбль церкви св. Івана Хрестителя м. Гантера.

Іван ЧМІЛЬ

Різьляр, автор вівтарів та іконостасів.

Народився 1886 р. у с. Тростянець на Долинщині. Мешкав у Болехові, де мав власну майстерню. Виготовив багато вівтарів, іконостасів, кивотів для церков Болехівщини та Долинщини.

Роботи І. Чміля вирізняються філігранністю роботи та вишуканістю. Роботи експонувалися на виставках, вони зберігаються у Львівському музеї етнографії та художнього промислу. Помер 1958 р.

Володимир ШАГАЛА

Етнограф, народний художник, фольклорист, майстер старовинних шопок-вертепів.

Народився 1919 р. в с. Клоковичі (нині – Польща). По війні мешкав у Нижанковичах на Старосамбірщині. З ранніх літ захоплювався фольклором та етнографією. Все своє свідоме життя віддав збиранию перлин народної творчості. Над створенням альбомів працював з 1965 р. Зарисовував на папері пейзажі, археологічні пам'ятки, старі господарські та громадські будівлі, церкви, дзвіниці, каплички, млини, знаряддя праці, предмети побуту, ігри сільських дітей, народні звичаї, вірування. Автор кільканадцятьох рукописних альбомів, які десятиліттями чекали на видання. Барбара та Дік Шрайвери 2000 р. викупили права на публікацію всіх робіт В. Шагали. Помер 2001 р. На Форумі видавців у Львові 2002 р. книга «Володимир Шагала: розповіді та ілюстрації про життя на селі в Західній Україні» була удостоєна гран-прі.





Михайло ШАЛАТА

Поет, критик, літературознавець.

Народився 1937 р. в селі Бертешів (тепер – Жидачівського району Львівської області). Закінчив Дрогобицький державний педагогічний інститут ім. І. Франка. Кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії та історії української літератури Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка. Автор книжок нарисів «Дрогобич», «Місто в підгір'ї Карпат», «Юрій Дрогобич і його доба» та ін.

Василь ШАРАН

Громадський діяч.

Народився 1925 р. у присілку Зворець с. Комарники на Турківщині. Довголітній заступник голови товариства «Бойківщина» у Канаді та США. Жертводавець видання «Літопису Бойківщини» та краєзнавчої літератури, проведення бойківських фестин та літературних конкурсів серед письменників Бойківщини. Мешкає у Торонто.

Павел Йосиф ШАФАРИК

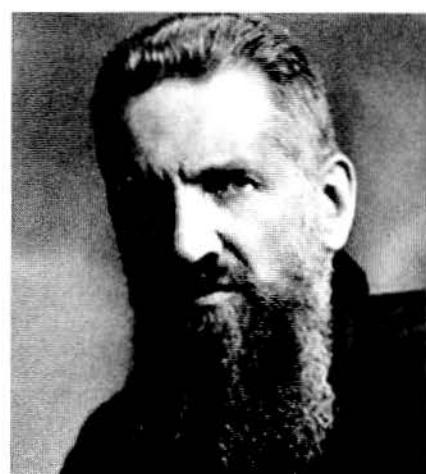
Вчений-славіст, історик.

Народився 1795 р. у східній Словаччині. Закінчив Єнський університет у Німеччині. Працював завідувачем бібліотеки Карлового університету в Празі. Досліджував етногенез слов'янських народів, їхню мову, фольклор та історію. Брав участь у Слов'янському Конгресі у Празі 1848 р. Автор праці «Про землю, названу Бойки», яка викликала інтерес у слов'янському світі. У своїх працях доводив іndoєвропейське походження слов'ян та визнавав окремішність української та російської мов. Мав наукові контакти з Яковом Головацьким та Іваном Вагилевичем.

Андрей ШЕПТИЦЬКИЙ

Глава УГКЦ, громадський діяч, меценат.

Народився на Яворівщині 1845 р. Глава УГКЦ. Мав митрополичі угіддя на терені Долинського повіту (біля Лолина, Підлісків, Перегінська, в Підлютому). Доходи з цих володінь (лісу, пасовиськ, ріллі і городів) використовував на благодійні заходи. Зокрема придавав стародруки і старовинні ікони в бойківських селах, які стали основою збірок створеного А. Шептицьким Церковного музею (з 1913 р. - Національний музей). Надавав велику гуманітарну допомогу бойківським селянам під час стихійних лих. 1927 р., після граду і зливи у с. Тяпче



Шептицький Андрей



на Долинщині, привіз у село товарів першої необхідності на 800 золотих. Мав будинок у с. Корчині на Сколівщині, який надавав для відпочинку краєзнавцям та молодіжним організаціям. Часто відпочивав у своїй резиденції у Підлютому. Особисто висвятив долинську та болехівську церкви. Забезпечував перенесення бойківської церкви із с. Кривка на Турківщині до Львова. Помер 1944 р.

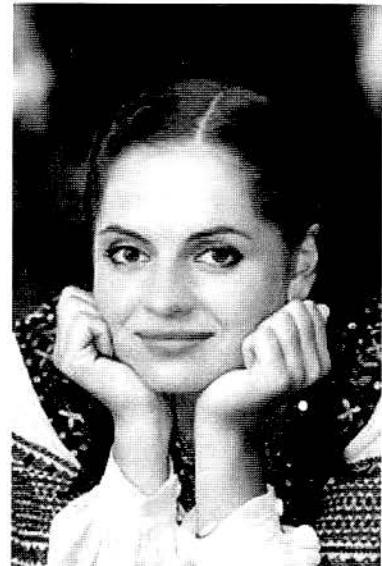
Яків ШИЯН

Селянин з Гошева на Долинщині. 9 жовтня 1848 р. на засіданні Руської Ради в Болехові підписав звернення Руської Ради Болехова до Головної Руської Ради з вимогою до парламенту гарантувати недоторканість селянської земельної власності. Вітав створення національної гвардії у Станіславі.

Марта ШПАК

Співачка.

Народилася в селищі Перегінську на Івано-Франківщині. В шкільні роки – учасниця дитячого фольклорного ансамблю «Маленькі бойки» Перегінського Народного Дому. 2009 р. отримала звання заслуженої артистки України та разом із ансамблем «Маленькі бойки» записала «Бойківські співанки» – збірку автентичних коломийок, гайок, колядок, весільних ладканок Рожнятівського району і селища Перегінське зокрема.



Шпак Марта

Ірина ШПИЛЕЙ

Завідувач сільським клубом у с. Лецивка Рожнятівського району.

Керує фольклорно-етнографічним ансамблем, репертуар якого відтворює автентичне мистецтво Лецивки. (Село було спалене на початку 50-х рр., а його мешканці виселені на заслання; але бойки повернулися і відбудувалися).

Ірина ШТУРМАК

Педагог.

Завідувач музею ім. Івана Франка, який 1981 р. відкрито у Лолинській школі. Зібрала багатий матеріал для експозицій з життя і творчості Івана Франка.

Євстахій ШУМЛЯНСЬКИЙ

Власник Гошева на Долинщині, ротмістр кінноти короля Яна Казимира, батько львівського єпископа Йосифа Шумлянського. Відбудував Гошівський



монастир і церкву після навали розбійників. Перший дарував монастиреві 3 тисячі польських золотих на відбудову. На схилі літ прийняв чернечий постриг. Похований у церкві монастиря під вівтарем.

Володимир ШУПТАР

Історик, краєзнавець.

Народився 1926 р. у Рикові – селі на межі Турківщини та Сколівщини. Закінчив Самбірське педагогічне училище та історичний факультет Львівського університету. Автор книги з історії села Рикова «Над річкою Завадкою». Співавтор книги «Турківщина: історія населених пунктів».

Василь ЩЕРИЦЬКИЙ

Народився у с. Лази на Воловеччині. Депутат парламенту Чехословаччини у 20-30-х рр. ХХ ст.

Карпо Щур

Ватажок загону опришків.

Народився в Підгородцях на Сколівщині. В 40-х рр. XIX ст. очолив загін опришків. Діяв на Сколівщині до скасування панщини. Пам'ять про месника живе в народній пісні «Про Карпу».

Роман Щур

Історик, краєзнавець.

Народився 1934 р. в Підгородцях на Сколівщині. Завідувач музею історії Тустані Державного історико-культурного заповідника «Тустань». Автор історико-краєзнавчих розвідок з бойківської тематики: «Підгородці: сторінки історії», «Курінь УПА-Бойки», «Тустань: історія, фольклор», «Урич: сторінки історії», «Підгородці: сакральні пам'ятки».

Ігор Чудійович

Краєзнавець, дослідник історії Сколівщини.

Збирач старовини, бібліофіл, фотограф. Заступник голови районного культурологічного Товариства «Бойківщина». Ініціатор відновлень ряду історичних пам'яток на Сколівщині. Автор розвідок «Історія вузькоколійки Сколівських Бескидів», «До історії мисливства та рибальства на Сколівщині». Мешкає у Сколе.

Дмитро ЮРИК

Казкар, скрипаль.

Народився 1911 р. в с. Вучковому (нині – Міжгірський район Закарпаття). Закінчив 2 класи народної школи. У 15 років за зароблені власними



руками гроші купив собі скрипку, з якою грав на весілях. Чотири скрипки виготовив сам. Мав неперевершений дар оповідача. Знав величезну кількість фантастичних і соціально-побутових сюжетів. Розповідав казки, виступав на фестивалях народної творчості. Казки Д. Юрика увійшли до збірників «Легенди і перекази», «Мамине серце» та ін. Казки з вуст Юрика можна прочитати у збірнику закарпатських казок Миколи Зінчука.

Дмитро ЮСИП

Літературний критик, публіцист.

Народився 1942 р. в селі Лужках на Долинщині. Після закінчення Львівського університету ім. Івана Франка працював у редакціях районних та обласних газет. Автор документальних нарисів та есе, оглядів та рецензій. Упорядкував і підготував до друку збірку поетичних і публіцистичних творів о. Ярослава Лесіва. Член Національної Спілки письменників.

Іван ЮСИПОВИЧ

Краєзнавець.

Народився 1961 р. в с. Явора на Турківщині. Закінчив 1983 р. Львівський лісотехнічний інститут. 1988 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Типи вирубок і лісовідновлення у вологому смереково-буковому Бескиді». Автор понад 20 наукових праць. 1993 р. видав першу краєзнавчу розвідку «Турківщина: за завісою століть». Помер 2000 р.

Михайло ЯВОРСЬКИЙ

Науковець, громадський діяч.

Народився 1952 р. в місті Турка на Львівщині. Працював учителем математики у селах Шандровець та Явора. Закінчив Львівський державний університет ім. Івана Франка. Працював командиром студентських будівельних загонів. Кандидат технічних наук. Член-кореспондент Української академії інформатики. Обіймав посади вченого секретаря Західного наукового центру НАН України, директора Львівського центру науково-технічної та економічної інформації. Автор інвестиційного проекту «Регіональний інформаційно-аналітичний бізнес-інноваційний центр «Львівтехнополіс». Віцепрезидент Фонду розвитку Бойківщини. Автор понад 70-ти наукових праць.

Василь ЯВОРСЬКИЙ

Юрист, громадський діяч.

Народився 1854 р. в с. Явора на Турківщині. Був власником олієнь. У 1897 р. переїхав у м. Новий Сонч на Лемківщині. Був співзасновником гуртожитку «Руська Бурса». Згодом заснував альтернативне товариство «Українська Бурса», а 1901 р. – Лемківський Банк у Новому Сончі. 1904–1922 рр. – голова місцевої «Просвіти». 1900–1906 рр. – посол австрійського парламенту від м. Бережани. Помер 1926 р.





Стефан ЯВОРСЬКИЙ

Письменник, філософ, церковний діяч.

Народився 1658 р. в родині бідного шляхтича у Яворі біля Турки. Навчався у Києво-Могилянському колегіумі. У Києві знайомиться з гетьманом Іваном Мазепою. Призначений проректором слов'яно-греко-латинської академії. Керував театром, створеним при академії. 1700 р. висвячений на митрополита Рязанського та Муромського. Через два роки – екзарх та місцеблюститель всеросійського патріаршого престолу. 1715 р. закінчує головну працю «Камінь віри». Через 6 років – глава Священного синоду Російської православної церкви. Помер 1722 р.

Дмитро ЯКУЦ

Народився 1909 р. у Підгородцях на Сколівщині. Народний скрипаль, сопілкар та дримбар. Сам виготовляв ці інструменти. Автор багатьох співаних коломийок.

Мирон ЯКИМ

Мовознавець. Дослідник говірок Бойківщини.

Викладає на філологічному факультеті Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка. Автор книги «Фраземіка поеми Івана Франка «Мойсей», розвідок про говір бойків.

Степан ЯНКОВСЬКИЙ

Громадський діяч, педагог.

Народився 1931 р. в с. Витвиця на Долинщині. Закінчив Дрогобицький педінститут, учителював на Донеччині. Працював на Долинщині у відділі освіти, викладав українську мову, був директором школи. Незмінний голова Долинської організації товариства «Просвіта». Опікувався спорудженням музею «Бойківщина» у Долині.

Мар'яна ЯРА

Музикознавець, теолог, педагог.

Народилася в родині священика у с. Грабівець. Закінчила Тернопільське музичне училище (хормейстер), Варшавську Богословську академію (теолог). Упродовж 20 років займається дослідженням і популяризацією бойківської культури в Бескидах на терені Польщі. Створила 2000 року жіночий вокальний гурт «Відимо», котрий представляє бойківську виконавську традицію



Яра Мар'яна

на польській сцені. Ініціатор і організатор фестивалю «Бойківське Літо», що відбувається з 2010 р. в Устріках Долішніх (Польща). Організовує юнацькі табори для молоді з бойківським та лемківським корінням на рідних землях у Польщі. Мешкає у м. Сянік, Польща.

Іван ЯРИЧ

Журналист, редактор, краевед.

Народився 1943 р. в с. Велика Тур'я на Долинщині. Закінчив факультет журналістики Львівського університету. Працював у Долинській районній газеті. Від серпня 1990 р. – головний редактор районної газети «Свіча» (Долина). Публікується в газетах, журналах, канадійському часописі «Всесміх». Автор книг поезії, гумору та афоризмів. За гуморесками І. Ярича знімалися телесюжети для українського телебачення.

Богдан ЯРЕМКО

Музикознавець, дослідник бойківської музичної традиції.

Народився на Самбірщині. Професор кафедри фольклору Рівненського гуманітарного університету, знавець народних інструментів. Автор розвідки «Бойківська сопілкова музика» (2005). Знає традиційні способи виготовлення сопілки або ж пищавки, як її частіше називають на Бойківщині, володіє секретами її конструкції, звуковидобування, виконавською практикою та артикуляцією. Популяризатор самобутньої музичної творчості бойків.

ОЛЕКСА ЯСЕНІВКА

Народився у с. Бітля на Турківщині. Учасник народного бойківського колективу с. Бітля. Грає на дримбі, інших бойківських традиційних інструментах. Виконавець старовинного бойківського танку «На Бочці».



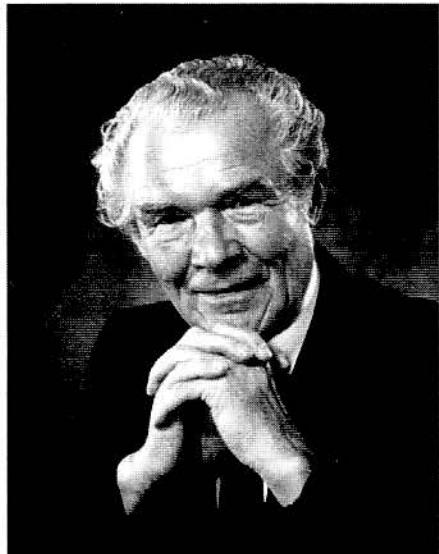
Ясенівка Олекса – танець на бочці



Петро ЯЦІК

Благодійник.

Народився 1921 р. у Синевідську Вижньому на Бойківщині у селянській родині. Під час ІІ світової війни емігрував. Спонсорував видання Енциклопедії Українознавства, Українського дослідного інституту при Гарвардському університеті. Пожертвував мільйон доларів на відкриття Українського відділу при Колумбійському університеті. Був почесним головою Ліги українських меценатів, ініціатором і основним жертвоводавцем щорічного Міжнародного дитячого конкурсу з української мови. Помер 1 листопада 2001 р.



Яцик Петро



ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

Антонович Євген 4
Антонович Омелян 4
Антонович Тетяна 4
Бабець Ганна 5
Багринець Василь 5
Баганич Віра 5
Банькош Роберт 5
Білас Михайло 6
Бекеш Теодор 6
Белень Василь 7
Белень Михайло 7
Боберський Іван 7
Боберський Михайло 7
Богдан Йосип 8
Бончук Віра 8
Борис Михайло 8
Брик Іван 8
Брила Ева 8
Бугрій Ігор 9
Бумба Михайло 9
Бучин Антон 9
Вагилевич Іван 9
Вегера-Теліга Оксана 9
Вегеш Микола 10
Великанович Дмитро 10
Витвицький Теодор 10
Витвицька Ольга 10
Вовк Федор 10
Вовчанчин Руслана 10
Волошин Августин 11
Воньо Мирослав 11
Воробець Василь 12
Воробець Дмитро 12
Гайда Юрій 12
Гаразд Володимир 12
Гармасій Ірина 12
Галич Василь 13
Гарасимчук Роман 13
Герич Ігор 13
Гинилевич Ярослав 14
Гнатюк Володимир 14
Гринаш Роман 14
Гринаш Ніна 15
Грица Ярослав 15
Губаль Богдан 15
Гобдич Микола 15
Голінчак Степан 16
Головка Лука 16
Горбовий Володимир 16
Гошко Юрій 16
Гук Василь 16
Гуркевич Володимир 17
Глогоховський Єжи 17
Гошко Павло 17
Грендж-Донський В. 17
Данів Зеновій 18
Данкевич Лука 18
Данчин Роксоляна 19
Дашо Станіслав 19
Дзири Ярослав 19
Дем'ян Григорій 19
Дем'ян Лука 19
Дністрян Степан 20
Довбуш Іван 20
Донець Надія 20
Драган Михайло 21
Дулишкович Іван 21
Дума Іван 22
Дурунда Андрій 22
Духнович Олександр 22
Дучимінська Ольга 22
Дякунчак Юрій 23
Еган Едмунд 23
Заревич Федір 23
Зибликевич Миколай 24
Зимомря Микола 24
Зинич Михайло 24
Зборовський Петро 24
Зінчук Микола 25
Зубрицький Михайло 25
Іванусів Олег 25
Іванцюра Іван 25
Ігнатищ Василь 26
Ігнатищ Василина 26
Ігнатищ-Білинська Л. 26
Іжик Семен 26
Ільницька Марія 27
о. Ільницький Микола 27
Ільницький Микола 27
Кармазин-Каковський В. 27

Наталя Кляшторна



- Кецило Зенон 28
Кісів Оксана 28
Кирчів Роман 28
Кирчів Богдар 29
Кливець Юрія 29
Кляшторна Наталя 29
Клиновська Ксеня 29
Княжинський Антін 29
Кміт Юрій 30
Кметик Володимир 30
Кобільник Володимир 30
Кобринська Наталя 31
Ковалик Володимир 31
Коваль Ярослав 31
Козій Роман 31
Коляджин Степан 32
Кольберг Оскар 32
Конашевич Сагайдачний П. 33
Комарницький Богдан 33
Комарницький Василь 33
Кордуба Володимир 33
Корпан Микола 34
Корчинський Юліан 34
Косачевич Петро 34
Котермак Юрій 34
Кот Мирослава 34
Красівський Зеновій 35
Кріль Михайло 35
Кравців Богдан 35
Криванич Дмитро 35
Крицінський Станіслав 36
Крукар Войцех 36
Крушельницька Соломія 36
Кузан Мар'ян 36
Кульчицька Олена 36
Куривчак Микола 37
Курус Микола 37
Ланчак Василь 37
Левицький Іван 37
Левицький Лев 38
Лесів Ярослав 38
Липей Ілько 38
Лодій Петро 38
Лопух Надія 39
Лявинець Антон 39
Лявинець Іван 39
Любачівський М. І. 39
Любич-Червінський І. 40
Люта Оксана 40
Малильо Софія 40
Малетич Микола 40
Маринець Василь 41
Марків Олекса 41
Мартиняк Іван 42
Марців Дмитро 42
Матіїв Іван 42
Матисякевич Зеновій 42
Машура Георгій 43
Мацієвський Ігор 43
Мацкевич Леонід 43
Микольський Юрій 43
Мисько Еммануїл 44
Михайлик Микола 44
Мишанич Михайло 44
Мишанич Олекса 44
Моджеєвський Шимон 45
Мороз Григорій
Мошура Осип 46
Моцьо Василь 46
Мураль Микола 46
Мустянович Еміль 46
Мушинка Микола 47
Ніточко Іван 47
Оленюк Михайло 47
Олесницький Євген 47
Охримович Володимир 48
Охримович-Кулик К. 48
Павлик Михайло 48
Павлукович Павло 48
Павлюк Степан 49
Павлюк Параска 49
Павлюх Захар 49
Павлюх Щифан 49
Пагиря Василь 50
Пагутяк Галина 50
Паньків Михайло 50
Парлаг Михайло 50
Парфанович Софія 50
Пасічинський Ізидор 51
Паславський Іван 51
Пастернак Ярослав 51
Пачовський Михайло 51
Петрашець Юрко 52
Петричкевич Степан 52
Пероганич Юрій 52
Петречко Дарія 52
Пилипів Богдан 52
Пилипчинець Василь 53



Подолинський Василь 53
 Подорожнюк Марія 53
 Поль Він цент 53
 Попель Стефан 53
 Попович-Боярська К. 54
 Пукшин Ігор 54
 Рабій-Карпінська С. 54
 Радевич-Винницький Я. 54
 Райнфус Роман 55
 Ржегорж Франтішек 55
 Рибич Ілля 55
 Ревакович Михайло 55
 Рихтицька Дарія 56
 Розлуцька Марія 56
 Рошкевич Ольга 56
 Рожко Василь 56
 Рожко Михайло 57
 Романович Михайло 57
 Рошко Михайло 57
 Саварин Ніль 57
 Самборська Ольга 57
 Саламон Щасний 58
 Сельський Щасний 58
 Сенів Тетяна 58
 Сенишин Амброзій 58
 Сікора Любомир 59
 Сич Лука 59
 Скворій Роман 59
 Скорик Михайло 59
 Скунць Петро 60
 Славич Микола 60
 Снігур Лука 60
 Сливка Роман 61
 Сливка Володимир 61
 Смолій-Михайленко Г. 61
 Смуток Ігор 61
 Созанський Йосиф 61
 Сокіл Василь 62
 Сокіл Ганна 62
 Сокіл Ярослава 62
 Соляр Ольга 62
 Стахура Данило 62
 Стрипський Гіядор 63
 Стойко Степан 63
 Тарахонич Федір 63
 Тарнавський Гілярій 64
 Тарнавський Юрій 64
 Тиводар Михайло 64

Тирик Ярослав 64
 Тисяк Василь 64
 Улинець Олекса 65
 Устиянович Корнило
 Устиянович Микола
 Утриско Мирон 66
 Федак Ілля-Роман
 Федевич Іван
 Фединишинець В.
 Федоришин Ярослав 67
 Филипчак Іван 67
 Франко Іван 67
 Франко Ольга 68
 Фрищин Олексій 68
 Хай Михайло 68
 Хланта Іван 68
 Царик Теодор 68
 Черешньовський М. 69
 Чміль Іван 69
 Шагала Володимир 69
 Шалата Михайло 70
 Шаран Василь 70
 Шафарик Павел Й. 70
 Шептицький Андрей 70
 Шиян Яків 71
 Шпак Марта
 Шпилей Ірина
 Штурмак Ірина
 Шумлянський Євстахій
 Шуптар Володимир 72
 Щерицький Василь 72
 Щур Карпо 72
 Щур Роман 72
 Чудійович Ігор 72
 Юрик Дмитро 72
 Юсип Дмитро 73
 Юсипович Іван 73
 Яворський Василь 73
 Яворський Михайло 73
 Яворський Стефан 74
 Якуц Дмитро 74
 Яким Мирон 74
 Янковський Степан 74
 Яра Мар'яна 74
 Ярич Іван 75
 Яремко Богдан 75
 Ясенівка Олекса 75
 Яцик Петро 76

Наталя Кляшторна

БОЙКІВСЬКЕ СУСІР'Я

СЛОВНИК ПЕРСОНАЛІЙ БОЙКІВЩИНИ



Підписано до друку 14.07.2012 р. Формат 64x45/16.

Папір офсетний. Друк офсетний.

Гарнітура «Literaturnaya». Умовн. друк. арк. 2,8.

Видавництво «Лілея-НВ»

А/С 250

вул. Незалежності, 18/2

м. Івано-Франківськ

76018

Свідоцтво ІФ №8 від 28.12.2000 р.

БОЙКІВСЬКЕ СУЗІР'Я

Бойківська земля була батьківщиною багатьох видатних особистостей. Та далеко не всі знають, що гетьман Сагайдачний, Іван Франко і Петро Яцик мали бойківський родовід. Водночас мусимо пам'ятати про людей небойківського походження, котрі бойкам прислужилися. Тому 300 персоналій у цьому виданні об'єднані не лише корінням чи місцем мешкання. Ці люди творили історію Бойківщини, плекали і популяризували її культуру, приходили на поміч гірському люду.

Ще більше про них постараємося розповісти на сторінках порталу **БОЙКОСВІТ** – першого інтернет–ресурсу з бойківської тематики.

Запрошує Наталя Кляшторна,

БОЙКОСВІТ

bojkosvit.com